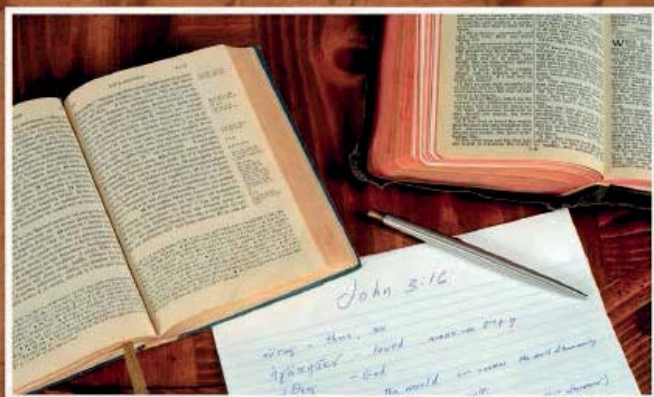

DE EERSTE BRIEF VAN JOHANNES

Een verklaring van deze brief
speciaal voor jou

Ger de Koning

**ROTS
VAST
11**

**De eerste brief van
Johannes**

De eerste brief van JOHANNES

**Een verklaring van deze
brief, speciaal voor jou**

Rotsvast 11

Ger de Koning

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met de twee andere brieven van Johannes en de brief van Judas bij Uitgeverij Daniël:

© 2015 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-79718-08-5 (paperback)

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van 'Uitgeverij Daniël' of de auteur.

Het gebruik van de Herziene Statenvertaling is in dit commentaar toegestaan onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

© Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen. Alle rechten voorbehouden.

De bijbelteksten in deze uitgave uit Nieuwe Testament zijn ontleend aan de TELOS-vertaling. Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Tekstgebruik		7
Afkortingen bijbelboeken		8
Vertalingen		7
Haakjes		10
Vooraf		6
De eerste brief van Johannes		12
1 Johannes 1		
Verzen 1-2	Het Woord van het leven	14
Verzen 3-6	Gemeenschap en volkomen blijdschap	17
Verzen 7-10	Wandelen in het licht en reiniging	21
1 Johannes 2		
Verzen 1-2	Voorspraak en zoenoffer	23
Verzen 3-11	Gehoorzaamheid en liefde	25
Verzen 12-17	Vaders, jongelingen, baby's	29
Verzen 18-24	Kenmerken van het laatste uur	33
Verzen 25-29	Zalving en blijven in Hem	37
1 Johannes 3		
Verzen 1-3	Kinderen van God	40
Verzen 4-12	De gerechtigheid doen en broederliefde	42
Verzen 13-18	Liefhebben in de praktijk	46
Verzen 19-24	Vrijmoedigheid tegenover God	50
1 Johannes 4		
Verzen 1-6	Gods Geest en de geest van de antichrist	54
Verzen 7-14	God is liefde	58
Verzen 15-21	Volmaakte liefde	62

1 Johannes 5

Verzen 1-5	Liefde en overwinnend geloof	66
Verzen 6-13	Gods getuigenis over Zijn Zoon	70
Verzen 14-21	Kennis van het eeuwige leven	74

Andere publicaties		121
---------------------------	--	-----

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora

Gn Genesis
Ex Exodus
Lv Leviticus
Nm Numeri
Dt Deuteronomium

Historische boeken

Jz Jozua
Ri Richteren
Ru Ruth
1Sm 1 Samuel
2Sm 2 Samuel
1Kn 1 Koningen
2Kn 2 Koningen
1Kr 1 Kronieken
2Kr 2 Kronieken
Ea Ezra
Ne Nehemia
Es Esther

Poëtische boeken

Jb Job
Ps Psalmen
Sp Spreuken
Pr Prediker
Hl Hooglied

Profetische boeken

Js Jesaja
Jr Jeremia
Kl Klaagliederen
Ez Ezechiël
Dn Daniël
Hs Hosea
Jl Joël
Am Amos
Ob Obadja
Jn Jona
Mi Micha
Na Nahum
Hk Habakuk
Zf Zefanja
Hg Haggai
Zc Zacharia
Ml Maleachi

Nieuwe Testament

Mt Mattheüs
Mk Markus
Lk Lukas
Jh Johannes
Hd Handelingen
Rm Romeinen
1Ko 1 Korinthiërs
2Ko 2 Korinthiërs
Gl Galaten
Ef Efeziërs
Fp Filippenzen
Ko Kolossenzen
1Th 1 Thessalonicenzen
2Th 2 Thessalonicenzen
1Tm 1 Timotheüs
2Tm 2 Timotheüs
Tt Titus
Fm Filémon
Hb Hebreëen
Jk Jakobus
1Pt 1 Petrus
2Pt 2 Petrus
1Jh 1 Johannes
2Jh 2 Johannes
3Jh 3 Johannes
Jd Judas
Op Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziane Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziane Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes []

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes []

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Ik vind het fijn dat ik je het elfde deel uit de Rotsvast-reeks kan aanbieden.

In dit boek wil ik samen met jou de *eerste brief van Johannes* lezen. De brieven van Johannes zijn van groot belang voor de eindtijd waarin je leeft. Veel rotsvaste waarheden worden aangevallen en onzeker gemaakt. Deze brieven tonen aan dat wat je in Christus hebt gekregen en bent geworden, rotsvast zeker is. Ik wil graag met jou deze brieven lezen en bespreken, opdat je erdoor versterkt wordt in je geloof.

Je zult merken dat Gods Geest deze brieven heeft geïnspireerd, dat wil zeggen dat Hij de eigenlijke Schrijver ervan is. Dat is de garantie dat ze ook voor jou, gelovige in deze tijd, volop actueel zijn. Daarom staan ze in de Bijbel.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je aan de Herziene Statenvertaling te gebruiken.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje uit de *eerste brief van Johannes* is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.

3. Belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de Bijbel beter te leren kennen. Er zullen best wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin.

Om je daarbij te helpen heb ik in dit boek de vier brieven in zesentwintig stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer – bijvoorbeeld V2 is *vers 2* – aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Lees elke dag één stukje. Als je dat doet, heb je binnen vier weken een goede indruk gekregen van deze onmisbare 'eindtijdbrieven'.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, nieuwe versie 2016

De eerste brief van Johannes

Inleiding

De *eerste brief van Johannes* is het tweede geschrift dat we van Johannes in de Bijbel hebben. Zijn eerste geschrift is het *evangelie naar Johannes*. Na zijn eerste brief volgen nog een tweede brief en een derde brief. Ook het boek *Openbaring* is van zijn hand. We hebben dan ook in totaal vijf geschriften van hem in de Bijbel. Zijn vijf geschriften worden gekenmerkt door Wie en wat God is.

In zijn *evangelie* stelt hij de Heer Jezus voor als God de Zoon. In zijn eerste brief laat hij zien wat het eeuwige leven is dat God de gelovige heeft gegeven. Dat leven is de Zoon Zelf. Dat leven bezit jij, want "*wie de Zoon heeft, heeft het leven*" (1Jh 5:11-12). Zijn tweede brief en zijn derde brief sluiten aan op zijn eerste brief. In die twee korte brieven gaat om dezelfde thema's als in de eerste brief, namelijk om *waarheid* en *liefde*. In het boek *Openbaring* zien we God in Zijn regering.

Als we nu zijn eerste brief willen gaan lezen en bestuderen, gaat het om de gelovige in wie het nieuwe leven, dat is het eeuwige leven, aanwezig is. De brief is niet aan een plaatselijke gemeente geschreven, maar aan de individuele gelovige, dat wil zeggen aan jou persoonlijk. Tegelijk word je echter door hem aangesproken als iemand die deel uitmaakt van een gezelschap van gelovigen, namelijk de familie van God. De naam 'kinderen van God' geeft dat ook goed weer. Kinderen die uit dezelfde ouders zijn geboren, zijn familie van elkaar. Kinderen van God zijn familie van elkaar omdat ze uit God geboren zijn. Daardoor hebben ze leven en wel het *eeuwige* leven, dat is leven in zijn meest overvloedige vorm (Jh 10:10b). Dat eeuwige leven is de Heer Jezus Zelf (1Jh 5:20).

Johannes laat je in deze brief zien hoe dat eeuwige leven in jou als gelovige werkt. Om te zien hoe het zich uit, hoe het zichtbaar wordt,

moet je naar de Heer Jezus kijken. Hij is immers dat nieuwe leven in jou. Je ziet dat leven dan ook in de evangeliën. Daarin zie je de Heer Jezus in Zijn leven op aarde. Zoals het leven in Hem is en door Hem geopenbaard is in de wereld, zo bevindt het zich in jou. Het kan dan ook niet anders dan dat het zich in jouw leven op precies dezelfde wijze openbaart.

Nu zul je zeggen dat in jouw leven – en dat zeg ik ook van mezelf – de Heer Jezus niet altijd duidelijk zichtbaar is. Dat is ook zo, als het om de praktijk van je geloofsleven gaat. Maar – en het is belangrijk dat bij het begin van het lezen van deze brief vast te stellen en vast te houden – Johannes spreekt niet in de eerste plaats over onze *praktijk*, maar over het *wezen* of de *aard* van het eeuwige leven dat je bezit. Daarbij horen absolute uitspraken.

Ik zal het met een voorbeeldje verduidelijken. Als je wilt onderzoeken wat water is, waaruit het bestaat, moet je geen koffie onderzoeken. Koffie is wel bijna honderd procent water, maar er zitten elementen in die de smaak en de kleur van het water veranderen, zodat het niet honderd procent water is. Je moet zuiver water nemen om te weten waaruit water bestaat. Zo moet je, als je wilt weten wat het eeuwige leven is dat in jou is, niet kijken naar je praktijk. In je praktijk zitten veel elementen die de uiting van dat leven vertroebelen. Je moet daarom naar de Heer Jezus kijken.

De Heer Jezus is dat nieuwe, eeuwige leven in zijn volmaakte vorm. Johannes spreekt in deze brief ook wel over de praktijk van je geloofsleven, maar zijn uitgangspunt is de volmaaktheid van het eeuwige leven zoals het is in zichzelf. Deze volmaaktheid is in de Heer Jezus en óók in jou omdat je Hem als je leven bezit. Johannes schrijft daarover indringend omdat er in zijn dagen dwaalleraren in de gemeente zijn gekomen met een dwaalleer die de volmaaktheid van het eeuwige leven aantast. Zij leren dat het christendom wel een aardig begin is, maar dat zij meer licht en hogere kennis bezitten over God.

Johannes maakt duidelijk dat je *alles* hebt als je het eeuwige leven hebt. Het eeuwige leven is *compleet* en niet 'een aardig begin' van je relatie met Goddelijke Personen. Johannes ontmaskert de geest van de antichrist. Hij geeft je de bewijzen dat je het eeuwige leven echt bezit, dat dit het leven van de Heer Jezus is en dat dit leven in zichzelf volkomen en onveranderlijk hetzelfde is. Laat je daarom niets wijsmaken door mensen die je willen vertellen dat zij je verder in de geheimen van de Godheid kunnen inleiden. Er is geen ontwikkeling van de waarheid van God over Christus naar iets wat nog volmaakter zou zijn.

1 Johannes 1:1-2

Het Woord van het leven

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Wat van [het] begin af was, wat wij gehoord, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd en onze handen betast hebben betreffende het Woord van het leven 2 (en het leven is geopenbaard en wij hebben gezien en getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en ons geopenbaard is); ...

V1. Johannes begint zonder enige inleiding te spreken over de Heer Jezus. Hij doet dat op een bijzondere manier. Hij stelt Hem voor als “het Woord van het leven” dat “van [het] begin af was”. Johannes en de apostelen hebben Hem zo bij zich gehad. ‘Het Woord van het leven’ was waarneembaar voor mensen.

‘Het begin’ waarover Johannes spreekt, is niet het begin van *Genesis 1*, waar we worden teruggevoerd naar het ontstaan van de wereld, de schepping (*Gn 1:1*). Het is ook niet het begin waarover hij in het eerste vers van zijn evangelie schrijft. Dat begin gaat veel verder terug, naar wat geen begin heeft, want daar wordt gewezen op “*wat in het begin was*” (*Jh 1:1*). Wat Johannes hier, in zijn eerste brief, met ‘begin’ bedoelt, is de openbaring van het eeuwige leven op aarde door het leven van de Heer Jezus. Dit ‘begin’ ziet op de openbaring van de Heer Jezus als Mens op aarde, op God geopenbaard in het vlees.

De brief is een antwoord op de dwaling van het zogenaamde ‘gnosticisme’. Deze dwaling vind je bij mensen die beweren dat ze ‘het weten’. Het woord ‘gnosis’ betekent ‘weten’ of ‘kennen’. Het gnosticisme loochent dat de Heer Jezus werkelijk vlees is geworden en verkondigt de dwaling dat Hij slechts in een menselijke verschijning op aarde zou zijn geweest. In reactie daarop beschrijft Johannes

Hem als waarachtig Mens Die hij en zijn medeapostelen werkelijk hebben gezien en met Wie zij omgang hebben gehad.

Het antwoord op alle dwaling en afwijking is Christus. Om te zien Wie Hij is, moeten we teruggaan naar het begin, dat is naar Zijn komst en leven op aarde. In Hem is 'het Woord van het leven' in al zijn volmaaktheid geopenbaard. Hiermee wijst Johannes terug naar de eerste verzen van zijn evangelie: *"In Hem was leven en het leven was het licht van de mensen"* (Jh 1:4). Dat Johannes Hem hier 'het Woord van het leven' noemt, wil zeggen dat je in Hem kunt zien wat het leven is. Buiten Hem is geen leven. Wat losstaat van Hem, bezit geen leven. Hij alleen is het leven en dat in volmaaktheid.

Johannes en de apostelen – hij schrijft over *"wij"* – hebben de Heer Jezus *"gehoord"*, *"gezien"*, *"aanschouwd"* en zelfs *"betast"*. In de woorden die Johannes gebruikt, kom je steeds dichterbij Hem:

1. 'Horen' kun je van grote afstand.
2. 'Zien' is al dichterbij.
3. 'Aanschouwen' is er met de neus bovenop staan.
4. Het 'betasten' met de handen is het dichtstbij.

Het leven dat Johannes op deze manier aan je voorstelt, is geen mystiek verhaal. Het is een concrete werkelijkheid die met de zintuigen is waar te nemen. Hij spreekt over een daadwerkelijke Persoon en niet over een fictief iemand (vgl. Lk 24:39).

In zekere zin heb jij in je ontdekking van de Heer Jezus ook de vier fasen doorlopen die Johannes noemt:

1. Je hebt eerst over Hem *gehoord* en daardoor ben je tot geloof gekomen. Het geloof is uit het gehoor (Rm 10:14).
2. Daardoor zijn je ogen voor Hem opengegaan en ben je Hem in het geloof gaan *zien*.
3. Dat heeft je ertoe gebracht Hem te *aanschouwen* door nader in Gods Woord te onderzoeken Wie Hij is.
4. Het resultaat is dat je Hem in geestelijke zin ook hebt *betast*, je hebt echt ervaren dat Hij er is en dat Hij is Wie Hij zegt te zijn.

V2. Als het eeuwige leven niet geopenbaard was, had je nooit kunnen weten wat het is. Zoals het bij de Vader was, kende je het niet. Het geweldige is dat het geopenbaard is. De eeuwige God is in Zijn Zoon, de Heer Jezus, naar buiten gekomen en dat op een plaats van vernedering en verachting. Zo kan Hij gehoord, gezien, aanschouwd en betast worden. Hij is naar buiten gekomen om Zichzelf aan de mens voor te stellen. Hij kwam om jou in de overweldigende gemeenschap met de Vader te brengen. Hij openbaarde het eeuwige leven.

Wat het eeuwige leven is, zie je in Hem. Hij heeft het getoond. Hij werd geboren als Baby, Hij, het eeuwige leven dat bij de Vader was. Mensen konden zo dicht bij Hem komen, dat ze Hem zelfs konden aanraken (*Mk 5:27*). Hij kwam om ook jou die verheven plaats van gemeenschap en het volkomen genot daarvan te geven. Als mens kon jij het niet waarnemen, laat staan genieten, als het je niet door Gods Geest was geopenbaard (*1Ko 2:9-10*). Wat Johannes hier vermeldt, zie je ook in *Micha 5*. Daar lees je over de Heer Jezus als in Bethlehem geboren en tegelijk als de Eeuwige (*Mi 5:1*).

Voor we verder gaan met het volgende stukje, nog een algemene opmerking over het 'eeuwige leven'. Het eeuwige leven wordt door Johannes op twee manieren voorgesteld:

1. Hij spreekt over het eeuwige leven als een levensbeginsel, als het leven dat in God is en dat Hij je heeft gegeven, toen je in de Heer Jezus geloofde (*Jh 3:16*). Daardoor heb je het eeuwige leven *in* je.
2. Hij spreekt ook over het eeuwige leven als een sfeer van leven *waarin* je leeft, een leefsfeer of leefomgeving waarin je binnen bent gegaan en waarin je het eeuwige leven geniet (*Jh 17:3*).

Je kunt het vergelijken met je natuurlijke leven:

1. Je leeft, je beweegt en denkt. Dat zijn uitingen van het leven dat *in* je is.
2. Tegelijk leef je ook *ergens*. Je leeft misschien in een stad of op het platteland. Dat is je leefomgeving.

Deze beide aspecten van het eeuwige leven laten zien hoe vol het eeuwige leven is. Het is in jou en jij bent erin. Het houdt alles in. Het is toch wel indrukwekkend daaraan deel te mogen hebben. Dat laten de volgende verzen zien.

Lees nog eens 1 Johannes 1:1-2.

Verwerking:

Wat zie je in deze verzen van de Heer Jezus?

1 Johannes 1:3-6

Gemeenschap en volkomen blijdschap

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

...; 3 wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook u met ons gemeenschap hebt. En onze gemeenschap nu is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. 4 En deze dingen schrijven wij <u>, opdat onze blijdschap volkomen is. 5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is. 6 Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij wandelen in de duisternis, dan liegen wij en doen de waarheid niet.

V3. Wat Johannes en de apostelen hebben gezien en gehoord, willen en kunnen ze niet voor zichzelf houden. Het is aan hen geopenbaard, maar ze willen het graag aan jou en mij doorgeven. Ze willen ons erin laten delen. Ze moeten het wel “verkondigen”, want ze kunnen er niet over zwijgen (vgl. Hd 4:20). Waar hun hart vol van is, loopt hun mond van over (Mt 12:34b).

‘Verkondigen’ heeft de betekenis van het opmaken van een rapport of het maken van een verslag van wat je hebt geleerd. Johannes heeft van de Heer Jezus geleerd. Daarvan heeft hij rapport opgemaakt om het aan ons door te geven. Het staat hier op een manier dat telkens als je zijn verslag leest, die verkondiging tot je komt. Zo ervaar ik het zelf ook als ik het lees. Als je zijn verslag leest en tot je laat doordringen, is het alsof de tijd verdwijnt en je je in het gezelschap van de Heer Jezus tijdens Zijn leven op aarde bevindt.

Het doel van zijn verslag is dat je met hem en de apostelen als getuigen “gemeenschap hebt”. Een betekenis van het woord ‘gemeenschap’ in hedendaags Nederlands is ‘relatie’. Dat woord kan de betekenis wel enigszins verduidelijken, maar het geeft toch niet helemaal weer wat ‘gemeenschap’ wil zeggen. Bij relatie denk je aan een be-

paalde verhouding waarin je tot iemand staat of een verbinding die je met iemand hebt. Het woord ‘gemeenschap’ houdt echter meer in. Het houdt in dat je met iemand deelt wat je samen bezit. Je hebt hetzelfde deel.

Kinderen van God hebben gemeenschap met elkaar omdat ze Christus als hun leven bezitten. Johannes wil dat jij en ik met hem en zijn medeapostelen gemeenschap hebben. Daarmee bedoelt hij dat jij en ik met hen delen in wat wij en zij gemeenschappelijk bezitten en dat is de Vader en de Zoon.

Maar het hebben van gemeenschap met de apostelen is geen doel op zichzelf. Het gaat nog hoger. Johannes wil je betrekken in de gemeenschap die hij en zijn medeapostelen hebben *“met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus”*, dat is met Goddelijke Personen. Het is het verlangen van de apostelen de kring van gemeenschap uit te breiden. Het is de bedoeling van Johannes dat je samen met hem en de andere apostelen gemeenschap hebt met de Vader en de Zoon. Hij zegt daarmee dat zij delen in het deel dat de Vader heeft en in het deel dat de Zoon heeft. Die gemeenschap samen met de apostelen is mogelijk, doordat je hetzelfde leven hebt als zij.

Door de wijze waarop Johannes het hier schrijft – hij noemt de Vader eerst –, krijgt de gemeenschap met de Vader de nadruk. De Zoon is natuurlijk niet minder, want Hij is God evenals de Vader, Hij is een met Hem (*Jh 10:30*). Het onderscheid is dat Hij, de Zoon, de Vader heeft verklaard (*Jh 1:18*). Allen die Hem, de Zoon, als hun leven hebben ontvangen, kunnen nu bewust genieten van dezelfde gemeenschap met de Vader als Hij met de Vader heeft. Je kent de Vader als Vader omdat de Zoon je leven is. Wat bij de Zoon altijd het geval is, is nu ook bij jou zo. Evenals de Zoon wil jij de Vader verheerlijken, Hem groot maken en eren.

De gemeenschap met de Vader staat voorop. Direct daarop volgt, als het ware in één adem, dat de gemeenschap ook ‘met Zijn Zoon Jezus Christus’ is. Het is een gemeenschap die op hetzelfde niveau

is als de gemeenschap met de Vader. Daarover laat Johannes geen misverstand bestaan. Door wat je is verkondigd over het eeuwige leven en waarin je hebt geloofd, heb je ook gemeenschap met de Zoon. Het hart van de Vader gaat uit naar de Zoon en jouw hart gaat nu ook naar Hem uit.

Ik herhaal wat ik eerder zei, dat het niet gaat om de *mate* waarin je dat waarmaakt en beleeft, maar om wat *eigen* is aan de nieuwe natuur die je hebt gekregen.

V4. Johannes verkondigt met woorden, maar hij verkondigt ook door te "*schrijven*". Daardoor legt hij voor de komende generaties vast wat hij heeft verkondigd, opdat iedereen die er op deze manier van hoort, kan worden betrokken in de gemeenschap. Alles is vastgelegd in het geschreven Woord. Je hoeft voor deze gemeenschap geen cursus te volgen of er door de een of andere verlichte geest in onderwezen te worden. Het staat in Gods Woord, je kunt het zelf lezen en er persoonlijk van genieten.

Johannes spreekt alle gelovigen aan in wat zij hebben in Christus. Wie het leven bezit, heeft gemeenschap. Wie gemeenschap heeft, geniet daarvan. Het geeft de hoogste mate van blijdschap. Hoe kan het ook anders: Als je gemeenschap geniet met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus, is er 'volkomen blijdschap'.

Deze blijdschap is de blijdschap van de Heer Jezus, Die twee keer over "*Mijn blijdschap*" spreekt (*Jh 15:11; 17:13*). Het is een blijdschap die Hij Zijn discipelen in volle mate toewenst. De weg die Hij ging, laat de inhoud van Zijn vreugde zien. Hij wandelde in ongestoorde gemeenschap met de Vader en deed altijd wat de Vader verheugde. Dat was Zijn vreugde. Hij kende en genoot de onverdeelde liefde van de Vader. Om die volkomen blijdschap, *Zijn* blijdschap, te kennen en te genieten moet je in Zijn liefde blijven (*Jh 15:9*). Dat gebeurt als je Zijn geboden bewaart (*Jh 15:10*). Het genieten van volkomen blijdschap hangt af van een leven in gehoorzaamheid.

Dat zie je in het leven van de Zoon. Hij is je leven en daarom werkt het bij jou ook zo. Je zult zeker ook hier je tekort voelen. Weet je wat je daarom mag doen? Je mag bidden tot de Vader in de Naam van de Heer Jezus. Het gevolg is dat je volkomen blijdschap krijgt (*Jh 16:24*).

V5. Na zijn inleiding, waarin het vooral gaat over het *leven*, spreekt Johannes in *vers 5* over *licht*. In zijn evangelie zijn 'leven' en 'licht' ook nauw aan elkaar verbonden (*Jh 1:4-5*). Het leven dat je van God hebt gekregen, is leven dat geleefd wordt in het licht. Het hoort bij het licht en nergens anders bij. Je nieuwe leven heeft niets te maken met duisternis en zonde. Daarom gaat de boodschap van Johannes daarover. Die boodschap verzint hij niet, maar hij verkondigt wat hij van Hem, de Heer Jezus, heeft gehoord. De boodschap luidt "*dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is*".

Nu zul je tevergeefs in het *evangelie naar Johannes* zoeken naar een uitspraak van de Heer Jezus waarin Hij dit woordelijk zegt. Zo'n uitspraak hoeft er ook niet te zijn, want het zal duidelijk zijn dat Zijn hele leven die boodschap als het ware verkondigde. Als je over Hem in het evangelie leest en Hem ziet, zie je licht, terwijl je niets ziet wat met duisternis te maken heeft.

Als hier staat dat God licht is, wordt daarmee niet een eigenschap van God bedoeld, maar gaat het om Zijn Wezen, om Wie Hij is. Zijn hele Wezen is licht. Al Zijn eigenschappen vloeien daaruit voort. God is ook liefde. Dat staat verderop in de brief, zelfs twee keer (*1Jh 4:8,16*).

Het is belangrijk om te verkondigen dat God licht is. Het gaat om gemeenschap met Goddelijke Personen. Die gemeenschap kan alleen plaats hebben in het licht, in overeenstemming met de volkomen reinheid van God. God is altijd licht. Dat was Hij ook toen de schepping er nog niet was. Hij is licht en is ook *in* het licht, Hij is erdoor omgeven (*vers 7*).

Dat er toch nog wordt gezegd dat er "*geen duisternis*" in Hem is, heeft niet te maken met de eeuwigheid, maar met de tijd. Het wijst erop dat God in verbinding staat met Zijn schepping, waarin door

de zonde de geestelijke duisternis gekomen is. Je leest ook dat de Heer Jezus in de duisternis kwam en dat de duisternis het niet heeft begrepen (*Jh 1:5*).

V6. Dat God licht is en dat onze gemeenschap alleen in het licht kan worden genoten, sluit een wandelen in de duisternis uit. Het is onmogelijk te zeggen dat we gemeenschap met God en de Heer Jezus hebben, terwijl we tegelijk in de duisternis wandelen. Johannes spreekt algemeen en sluit zichzelf er zelfs bij in. Dat zie je aan het gebruik van het woord "*wij*". Het gaat namelijk om het uitspreken van een bepaalde belijdenis. Dan is het een zaak voor iedereen die belijdt een christen te zijn en zegt in gemeenschap met God en Christus te leven.

Johannes wijst erop dat een verbinding tussen licht en duisternis principieel onmogelijk is. Het is niet mogelijk tegelijkertijd te horen bij het licht en bij de duisternis. Hier zie je weer dat Johannes de dingen zwart-wit voorstelt. Het gaat hem, om zo te zeggen, er niet om *hoe* je wandelt, maar *waar* je wandelt. Het gaat hem hier niet om je praktijk, maar om je nieuwe leven. Zeker is de praktijk belangrijk en moet daarin je nieuwe leven zichtbaar worden. Dat komt ook nog aan de orde. Het gaat er nu echter over wat kenmerkend is voor het nieuwe leven, waar het zich afspeelt en waar het zich onmogelijk kan afspelen.

Het is een leugen als iemand zegt dat hij gemeenschap met de Vader en de Zoon heeft, terwijl hij in de duisternis wandelt. Zo iemand leeft niet in overeenstemming met de waarheid. Hij 'doet de waarheid niet', want hij kent die niet en bezit die niet. Hij kan zich wel presenteren als iemand die de waarheid kent en bezit, maar zijn wandel in de duisternis, dat wil zeggen buiten God, toont aan dat hij liegt.

Lees nog eens 1 Johannes 1:3-6.

Verwerking:

Wat leer je in deze verzen over gemeenschap en over blijdschap?

1 Johannes 1:7-10

Wandelen in het licht en reiniging

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

7 Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. 8 Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is niet in ons. 9 Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. 10 Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en Zijn woord is niet in ons.

V7. In vers 6 heb je gelezen over ‘wandelen in de duisternis’ en nu lees je over “*in het licht wandelen*”. Het zal duidelijk zijn dat met ‘wandelen’ niet een activiteit van je benen wordt bedoeld, maar je hele gedrag. Je kunt zeggen dat ‘wandelen’ voor anderen zichtbaar maakt wat je met je mond belijdt. Verder is het belangrijk, ik herhaal het nog eens, dat het erom gaat, *waar* je wandelt. Iemand wandelt óf in de duisternis óf in het licht. Als gelovige wandel je niet in de duisternis, maar ben je altijd in het licht.

Als je zondigt – en dat kan helaas gebeuren, zoals door Johannes ook wordt opgemerkt –, zondig je om zo te zeggen in het licht. Je voegt dan samen wat niet samen te voegen is. Het contrast tussen wandelen in het licht en wandelen in de duisternis is niet het contrast tussen trouwe gelovigen en ontrouwe of falende gelovigen. De wandel in het licht en de wandel in de duisternis geven het verschil aan tussen de wandel van gelovigen en de wandel van *ongelovigen*. Ieder die nieuw leven heeft, wandelt in het licht. Wie geen nieuw leven heeft, wandelt in de duisternis.

De wandel in het licht is de wandel die volmaakt past bij Hem Die *"in het licht is"*. Je hebt Christus als je leven. Hij is volmaakt in het licht en Hij is het licht. Omdat Hij je leven is, ben jij ook in het licht en wandel je daarin.

Je wandelt daar echter niet eenzaam en alleen. Je bent in het licht en wandelt daarin met allen die ook het eeuwige leven hebben. Je hebt gemeenschap met ieder die in het licht wandelt, en ieder die daar wandelt, heeft gemeenschap met jou. Je deelt met elkaar wat je in de Vader en de Zoon hebt ontvangen. Het nieuwe leven is geen strikt individuele zaak, maar iets dat je deelt met anderen. Het gaat om gemeenschap.

De basis van die gemeenschap is het reinigende *"bloed van Jezus, Zijn Zoon"*. Johannes noemt de naam 'Jezus', wat ziet op Hem Die Mens werd om Zijn bloed te kunnen storten. Hij noemt Hem tegelijk 'Zijn Zoon' wat ziet op Zijn eeuwig bestaan als de Zoon van God. De waarde van het bloed is eeuwig onveranderlijk. Johannes legt er de nadruk op dat het bloed de grondslag is, waarop je voor God staat. Alleen God kent de volkomen waarde ervan en daarnaar handelt Hij met jou. Als je dat goed tot je laat doordringen, geeft dat vrede in je hart. Het gaat niet in de eerste plaats om *jouw* waardering van het bloed, maar om *Gods* waardering ervan. Als je dat beseft, mag je ook weten dat het de basis is van alle zegeningen die God je heeft gegeven.

V8. Dit besef zal je ervoor bewaren te zeggen dat je geen zonde hebt. Je zou jezelf misleiden als je dat zou zeggen. Het zou ook bewijzen dat de waarheid niet in je is. In het licht van Gods waarheid heb je juist gezien en ook erkend wat er in je is.

Misschien is het gevaar niet zo groot dat je zult zeggen dat je geen zonde hebt. Toch kan het soms zo zijn, dat je zonde geen zonde noemt, maar een 'foutje'. Je kunt ook zonde als een afwijking zien, als iets waarvoor je jezelf kunt verontschuldigen, alsof je er toch ook niets aan kon doen. In wezen zeg je dan dat je geen zonde hebt en

ben je bezig jezelf te misleiden. Het is belangrijk om zonde ook echt zonde te noemen. Dan bewijs je dat de waarheid in je is.

V9. De waarheid brengt je ertoe om de zonde te belijden. Als je dat doet, vergeeft God de zonde. Dat doet Hij niet alleen omdat Hij vol liefde en barmhartig is, maar ook omdat Hij “*getrouw en rechtvaardig*” is. Als iemand zijn zonden belijdt, kan Hij, en je kunt zelfs zeggen, *moet* Hij hem reinigen van alle ongerechtigheid. Waarom kun je zelfs zeggen dat Hij het *moet*? Omdat Hij anders ontrouw zou zijn aan de waarde van het bloed van Christus. Hij zou onrechtvaardig zijn als Hij de kracht van het bloed van Jezus, Zijn Zoon, zou loochenen. Natuurlijk kan Hij de kracht van het bloed niet loochenen. Daarom vergeeft Hij als iemand zijn zonde belijdt.

Belijdenis is trouwens een diepgaand werk. Belijden wil zeggen uitspreken dat je de zonde beoordeelt op dezelfde wijze als God doet. Je spreekt niet van een ‘foutje’ en zoekt geen verontschuldiging. Alleen als je de dingen ziet zoals God ze ziet, zul je de noodzaak van belijdenis inzien en tot belijdenis komen. De vergeving die je vervolgens ervaart, is een weldaad, een verademing. Het geeft je ruimte en nieuwe kracht om met Hem verder te leven (*Ps 32:1,7*).

V10. Als je weet wat het is om je zonden te belijden, zeg je niet dat je niet hebt gezondigd. Zulke mensen zijn er in de dagen van Johannes en ze zijn er nog steeds. Evenals in *vers 6* en *vers 8* stelt Johannes het in *vers 10* weer algemeen en zegt: “*Als wij zeggen.*” Hij sluit zichzelf er weer bij in. Hij zegt het zo, omdat wat hij naar voren brengt, geldt voor iedereen die belijdt een christen te zijn.

Zeggen dat je niet gezondigd hebt, gaat een stap verder dan zeggen dat je geen zonde hebt, zoals in *vers 8* staat. Wie zegt dat hij geen zonde heeft, loochent dat hij een zondige natuur in zich heeft. Zeggen dat je die zondige natuur niet hebt, is zelfbedrog. Wie zegt dat hij niet gezondigd heeft, beweert dat hij nooit een zonde heeft gedaan. Dat is veel erger dan zelfbedrog, want dan wordt God tot een leugenaar gemaakt. God zegt immers in Zijn Woord dat alle mensen

gezondigd hebben (*Rm 3:23*). In zo iemand is niets van God aanwezig. Hij toont een houding van opstand en eigen wil, een houding die volledig tegen het Woord van God indruist. *“Zijn woord woont niet in”* zo iemand.

Lees nog eens 1 Johannes 1:7-10.

Verwerking:

Wat leer je in deze verzen over wandelen in het licht en over zonde en de reiniging daarvan?

1 Johannes 2:1-2

Voorspraak en zoenoffer

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen opdat u niet zondigt. En als iemand zondigt, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, [de] Rechtvaardige; 2 en Hij is [het] zoenoffer voor onze zonden; en niet voor onze [zonden] alleen, maar ook voor de hele wereld.

V1. Uit wat Johannes in het voorgaande heeft gezegd, kunnen twee misverstanden ontstaan. Het eerste is dat er een soort moedeloosheid over je kan komen. Je kunt het immers ook niet helpen als je zondigt, want de zonde is toch nog in je? Het tweede is dat je zou kunnen denken: 'Wat geeft het als ik zondig, want als ik zondig, kan ik het toch weer belijden.' Als antwoord op deze vragen klinkt het woord van Johannes: *"Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt."* Goed, zeg je dan, dat wil ik best aanvaarden, maar het komt helaas toch voor dat ik zondig. Wel, zegt Johannes, in het geval dat je zondigt, mag je weten dat je een Voorspraak bij de Vader hebt.

Je ziet aan de manier waarop Johannes dit opmerkt, dat hij het *mogelijk* acht dat je zondigt, maar *niet* dat hij het *onvermijdelijk* acht. Maar als het gebeurt, hoef je niet in wanhoop te verzinken. Niet dat zonde niet erg is. Zonde is altijd vreselijk. Hoe vreselijk zonde is, zie je het best op het kruis van Golgotha, waar God Zijn niets sparend oordeel over de zonde op Zijn geliefde Zoon liet komen. Tegelijk is dat de basis voor het werk van Jezus Christus als Voorspraak bij de Vader voor het geval het mocht gebeuren dat je zondigt.

Als je zondigt, wordt daardoor je gemeenschap met de Vader verstoord. Je blijft wel Zijn kind, maar je kunt door de zonde die je hebt gedaan, daar niet van genieten. Als een van mijn kinderen iets doet, waardoor hij straf verdient, kan ik hem niet laten merken dat ik van

hem houd. Ik houd wel van hem, maar er is een breuk in de relatie gekomen. Wat er tussen ons is gekomen, moet eerst worden opgelost door belijdenis.

De Heer Jezus doet als “*Voorspraak bij de Vader*” wat nodig is om je verhouding tot de Vader te herstellen. Hoe Hij dat doet, zie je bij de verloochening door Petrus. De Heer brengt Petrus tot belijdenis door hem te herinneren aan wat Hij tegen hem had gezegd (Lk 22:61-62). Door die belijdenis is de gemeenschap van Petrus met de Heer hersteld. Als jij tot belijdenis van een zonde komt, is dat Zijn werk.

Hij neemt het als de “*Rechtvaardige*” voor je op bij de Vader. Hij vertegenwoordigt je bij de Vader als Degene Die over de zonde die jij moet belijden het oordeel heeft gedragen. Hij is de Rechtvaardige omdat Hij het recht van God in Zijn leven altijd volmaakt heeft gedaan.

V2. Ook aan Gods recht ten opzichte van de zonde heeft Hij volmaakt voldaan. Hij is namelijk het “*zoenoffer*” voor die zonde die jij hebt gedaan. Het werk dat Hij heeft volbracht, is de basis van het herstel van je gemeenschap met de Vader.

Hij is uiteraard niet alleen het zoenoffer voor die ene zonde die je hebt gedaan. Je mag weten dat Hij het zoenoffer is voor al je zonden en ook voor alle zonden van al Gods kinderen. Dat kan natuurlijk ook niet anders. Toen Hij het werk op het kruis volbracht, wist Hij precies wie vanaf Adam in Hem geloofd hebben en wie in de toekomst nog zouden geloven. Van die allen kende Hij ook al hun zonden en is daarvoor het zoenoffer geworden.

En daarbij blijft het niet. Het gaat nog verder. Hij is ook het zoenoffer voor de hele wereld. Nu moet je nog een keer goed lezen wat er staat. Er staat *niet* dat Hij het zoenoffer voor *de zonden van* de hele wereld is. Zo lezen sommigen het wel en komen dan tot de foute conclusie van de dwaalleer van de zogenaamde ‘alverzoening’ of van de minder vergaande dwaling van de zogenaamde ‘algemene verzoening’. [Zie uitvoeriger het boekje: ‘De verzoening – dwaling & dwaalleer’ op www.oudesparen.nl.]

Volgens hen die de dwaalleer van de alverzoening verdedigen, worden alle mensen en zelfs de satan en zijn engelen ten slotte behouden. Dit is een verwerpelijke conclusie die in strijd is met de duidelijke uitspraken van de Schrift over een eindeloze pijniging van onboetvaardige zondaars in de hel (*Op 20:10*). Laat je hierin niet misleiden!

Het werk van de Heer Jezus is zo groot en de waarde van Zijn bloed strekt zo ver, dat God op grond daarvan ieder mens *kan* behouden. Dat is Gods kant van de waarheid. De andere kant van de waarheid is dat alleen de mens die zich bekeert, er deel aan krijgt. Deze dingen gaan ons logisch denken te boven. Wij kunnen slechts de verschillende aspecten van Gods waarheid apart bekijken en Hem bewonderen en aanbidden voor wat we dan zien.

Lees nog eens 1 Johannes 2:1-2.

Verwerking:

Wat leer je in deze verzen over het werk van Christus?

1 Johannes 2:3-11

Gehoorzaamheid en liefde

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

3 En hieraan onderkennen wij dat wij Hem kennen: als wij Zijn geboden bewaren. 4 Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. 5 Maar wie Zijn woord bewaart, in hem is waarlijk de liefde van God volmaakt. Hieraan onderkennen wij dat wij in Hem zijn. 6 Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf <zó> te wandelen als Hij gewandeld heeft. 7 Geliefden, geen nieuw gebod schrijf ik u, maar een oud gebod, dat u van [het] begin hebt gehad. Dit oude gebod is het woord dat u gehoord hebt. 8 Anderzijds is het een nieuw gebod dat ik u schrijf, dat waar is in Hem en in u, omdat de duisternis voorbijgaat en het waarachtige licht al schijnt. 9 Wie zegt dat hij in het licht is en zijn broeder haat, is in de duisternis tot nu toe. 10 Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en geen aanleiding tot vallen is in hem. 11 Maar wie zijn broeder haat, is in de duisternis en wandelt in de duisternis, en weet niet waar hij heengaat, omdat de duisternis zijn ogen heeft verblind.

V3. Johannes gaat in de komende verzen spreken over de kenmerken van het nieuwe leven. Hij wil zijn lezers, ook jou, daardoor duidelijk maken waaraan ze het nieuwe leven kunnen herkennen. Daarmee wil hij hen en jou bemoedigen. Het is namelijk zo, dat er valse broeders zijn binnengeslopen die prachtige dingen kunnen zeggen over het kennen van God. Zij zeggen God te kennen en wel op een heel speciale en diepgaande manier. Die personen blijken echter misleiders te zijn. Dat voert tot de vraag hoe je nu kunt onderkennen of iemand God kent, en ook hoe je het bij jezelf kunt onderkennen.

Om aan alle onzekerheid een eind te maken en de kinderen van God in het geloof te bevestigen, geeft Johannes vijf kenmerken. Die

kenmerken zijn ook voor jou belangrijk. Twee ervan staan in het gedeelte dat je nu voor je hebt. Het zijn *gehoorzaamheid* en *liefde*. Een derde kenmerk is dat het nieuwe leven *niet zondigt* (1Jh 3:6). Het vierde kenmerk gaat over het *bezit van de Heilige Geest* (1Jh 3:24) en het vijfde staat in verband met de *leer aangaande Christus* (1Jh 4:2).

Het eerste kenmerk waaraan je kunt onderkennen of iemand God kent, is dat hij gehoorzaam is. Dat geldt ook voor jou. Het bewijs dat iemand God kent, levert iemand niet door te spreken over opzienbarende visioenen die hij zou hebben gehad of indrukwekkende gaven die hij zou bezitten. Waar het om gaat, is of iemand gehoorzaam is aan de geboden van God en van de Heer Jezus. Kun jij zeggen dat je de geboden van de Heer Jezus wilt doen? Heb je Hem zo lief, dat je bereid bent Hem te gehoorzamen en in Zijn wegen te wandelen? Toen Paulus tot bekering kwam, was het bewijs van zijn bekering niet dat hij ineens in tongen ging spreken, maar dat hij vroeg: *“Wat moet ik doen, Heer?”* (Hd 22:10).

Het gaat er niet om dat je denkt: ‘Ik wandel niet altijd in gehoorzaamheid en daarom ben ik niet bekeerd.’ Het gaat erom dat jij als kind van God in je hart het verlangen vaststelt om naar Zijn geboden te wandelen. Dat verlangen bewijst dat het eeuwige leven in je aanwezig is. De geboden zijn hier overigens niet de tien geboden die in de wet van de berg Sinaï zijn vastgelegd (Ex 20:1-17), maar alles wat de Vader zegt. Je ziet dat volmaakt in het leven van de Heer Jezus. De wet was niet Zijn leefregel – hoewel Hij de wet volmaakt heeft volbracht –, maar de geboden van de Vader (Jh 10:17-18; 12:49; 14:31).

V4. Als er nu iemand komt die zegt dat Hij God kent, dan heb je hier van Johannes een middel gekregen om dat te toetsen. Zie je bij zo iemand dat hij geen rekening houdt met de geboden van God en merk je geen verlangen om de wil van God te doen? Dan kun je hem classificeren als een leugenaar. Hij doet zijn eigen wil. In hem is de waarheid niet. Hij heeft de Heer Jezus, Die de waarheid is, niet als zijn leven.

V5. Als je bij iemand merkt dat hij het woord bewaart dat de Heer Jezus heeft gesproken, dan kun je er zeker van zijn dat hij God kent. Het valt op dat Johannes in *vers 5* spreekt over “Zijn woord”, terwijl hij het in *vers 4* heeft over “Zijn geboden”. Je kunt het verschil als volgt omschrijven. ‘Zijn geboden’ zijn alle wensen die de Heer Jezus heeft ten aanzien van je leven. Elke wens van Hem is voor jou een bevel. Zo was het bij Hem ten opzichte van Zijn Vader. ‘Zijn woord’ omvat meer. Dat betreft niet alleen Zijn wensen, maar Wie Hij Zelf als Persoon is, wat in Hem is, wat Zijn eigen heerlijkheid is.

Als je Zijn woord bewaart, voldoe je niet alleen aan Zijn wensen, maar laat je zien Wie Hij Zelf is. Het gaat dan niet alleen om een praktijk, maar ook om een houding, een uitstraling. Het is de uitstraling van de liefde van God die volmaakt in jou aanwezig is en ongehinderd tot uiting kan komen.

Als dat bij jou aanwezig is, onderken je daaraan dat je in God bent, dat wil zeggen dat je in gemeenschap met Hem leeft. Nogmaals, het gaat niet om de mate waarin je dat beleeft, maar of je erkent dat dit zo is. Hoe zwak het ook in de praktijk gezien en beleefd wordt, ieder kind van God zal uit de grond van zijn hart zeggen dat dit zo bij hem is. Tegelijk zal hij ernaar verlangen dat dit meer door hem wordt beleefd en meer zichtbaar wordt in zijn leven. Dat is tevens een extra bewijs dat het aanwezig is.

V6. Dat betekent ook dat je in Hem blijft, dat wil zeggen dat je in Hem *verblijft*, je woont in Hem. Dat is geen tijdelijke zaak die kan veranderen, maar het is een permanent verblijf. Het is niet zo dat je het ene moment in Hem bent en een ander moment weer niet. Hoe zou je het eeuwige leven de ene keer wel en een andere keer weer niet kunnen bezitten? Dat je in Hem je verblijf hebt, komt ook tot uiting in je wandel. Daarin wordt zichtbaar wat ook in de wandel van de Heer Jezus zichtbaar was. Evenals Hij dat deed, zoek jij ook de eer van God. Het draait in je leven om Hem. De sfeer van je leven is je omgang met Hem. Het is tegelijk een toetssteen waaraan je kunt zien of iemand die beweert in God te zijn, dat ook echt is.

V7. Het gebod waarover Johannes in dit vers en de volgende verzen spreekt, is het gebod van de liefde. Als inleiding daarop en in overeenstemming daarmee spreekt hij zijn lezers aan als *“geliefden”*. Het gebod van de liefde is geen nieuw gebod, maar een oud gebod. Daarmee verwijst Johannes niet naar het gebod dat God Zijn volk bij de berg Sinai gaf om Hem lief te hebben. Van dat gebod is gebleken dat de mens het niet kan houden. Het gebod waarover Johannes spreekt, is door de Heer Jezus uitgesproken. Het komt, om zo te zeggen, niet van de berg Sinai, maar uit het Vaderhuis. Het nieuwe gebod heeft dan ook een ander uitgangspunt.

Daarom lees je hier dat het een gebod is *“dat u van het begin af hebt gehad”*. Daarmee wordt bedoeld de tijd dat de Heer Jezus op aarde was. Toen de Heer Jezus het uitsprak, sprak Hij over een nieuw gebod (*Jh 13:34*). Dat bewijst dat het niet over het gebod van de Sinai gaat. Nu Johannes erover spreekt, kan hij zeggen dat hij het heeft over een oud gebod dat zij hebben gehoord, want het is al door de Heer Jezus genoemd.

V8. Toch is het ook wel weer *“een nieuw gebod”*. Wat is dan het nieuwe? Het is een gebod dat gegeven wordt aan mensen die het nieuwe, het eeuwige leven hebben dat in staat is om lief te hebben. Dat nieuwe leven is immers de Heer Jezus. Het nieuwe gebod heeft niet alleen een andere oorsprong, het heeft ook een andere doelgroep. Er is op aarde een nieuw gezelschap van mensen. Die mensen zijn niet alleen wedergeboren, zoals iedere gelovige in het Oude Testament dat was, maar zij hebben de Zoon als hun leven en zijn in gemeenschap met de Vader gebracht. Daarom is het *“waar ... in Hem”*, de Zoon, en is het ook *“waar ... in u”*, de gelovige.

Dat maakt tegelijk het enorme contrast met de wereld om je heen duidelijk en ook met wat er met de wereld gebeurt. De wereld is in de duisternis, ze is er volledig door omgeven. Het waarachtige licht dat erin schijnt, maakt de duisternis alleen maar tastbaarder. De duisternis is een voorbijgaande zaak. Het licht niet. Dat schijnt nu al en zal blijven schijnen. Het is het *“waarachtige licht”* en heeft

dan ook niets te doen met het dwaallicht van valse leraren die zich beroemen op het bezit van hoger licht en hogere kennis. Die mensen horen bij de duisternis en zijn even voorbijgaand als de duisternis.

Het is goed daarbij te bedenken dat de duisternis wel voorbijgaat in de schepping, maar zal blijven bestaan als de plaats waar alles wat met de duisternis te maken heeft, opgesloten is. De Heer Jezus spreekt daarover als *“de buitenste duisternis”* (Mt 8:12).

V9. Wie ook *“in de duisternis”* is en bij de duisternis hoort, is iemand die *“zegt dat hij in het licht is”*, terwijl hij *“zijn broeder haat”*. Misschien denk je: ‘Maar een broeder is toch juist niet in de duisternis?’ Dat is ook zo. Het gaat hier dan ook niet om een echte broeder, maar om iemand die zich daarvoor uitgeeft (vgl. 1Ko 5:11). Hij stelt zich op als een broeder en benadert de gelovigen als zijn broeders, terwijl hij ze in werkelijkheid haat. Dat blijkt uit zijn pogingen om de gelovigen te overtuigen van zijn zogenaamd groot inzicht in Wie God is en daarbij valse leringen verspreidt over de Heer Jezus en Zijn werk. Er is nooit enig licht in hem geweest, hij is altijd in de duisternis geweest en is dat *“tot nu toe”*.

Je kunt misschien wel eens een hekel aan een broeder hebben. Dat is niet goed en kan ook niet zo blijven. Maar je broeder haten wil zeggen dat er totaal geen liefde voor hem aanwezig is. Als je met een echte broeder te maken hebt, zul je altijd iets van het nieuwe leven in hem ontdekken. De liefde tot die broeder zal ten slotte toch de boventoon voeren. Je zult die liefde juist bij jezelf opmerken, doordat je een hekel aan jezelf hebt omdat je een hekel aan je broeder hebt.

V10. De constatering dat je je broeder liefhebt – en dat zul je in alle oprechtheid van jezelf kunnen zeggen –, betekent dat je in het licht verblijft. Liefde en licht horen bij elkaar. Ze zijn het Wezen en de natuur van God. Omdat je de Goddelijke natuur hebt, zijn liefde en licht bij jou volmaakt aanwezig. Daardoor zul je geen struikelblok zijn voor een ander door hem tot zonde te verleiden. Er is in jou geen aanleiding waardoor je een ander tot een vallen in de zonde

zou kunnen brengen. Wat in jou is, is van God (*Ps 119:165*). En Hij zet toch niemand aan tot zonde (*Jk 1:13*)? Het nieuwe leven dat je hebt, is het leven van de Heer Jezus. Je volgt Hem en daardoor heb je het licht van het leven (*Jh 8:12; 11:9-10; 12:35; Sp 4:18-19*).

V11. Dat is allemaal volstrekt afwezig bij iemand die zijn broeder haat. Het contrast is enorm en weer kenmerkend voor de manier waarop Johannes de dingen voorstelt. Liefde doet in het licht wandelen. Haat doet in de duisternis wandelen, zonder te weten waar de weg heen voert. Dit soort mensen heeft ogen die door de duisternis verblind zijn. Hoe zou zo iemand dan een goede gids voor een ander kunnen zijn (*Mt 15:14*)?

Lees nog eens 1 Johannes 2:3-11.

Verwerking:

Wat zijn de kenmerken van het nieuwe leven? Hoe herken je ze en waar ontbreken ze?

1 Johannes 2:12-17

Vaders, jongelingen, baby's

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

12 Ik schrijf u, kinderen, omdat de zonden u vergeven zijn ter wille van Zijn Naam. 13 Ik schrijf u, vaders, omdat u Hem kent Die van [het] begin af is. Ik schrijf u, jongelingen, omdat u de boze overwonnen hebt. Ik heb u geschreven, kinderen, omdat u de Vader kent. 14 Ik heb u geschreven, vaders, omdat u Hem kent Die van [het] begin af is. Ik heb u geschreven, jongelingen, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze overwonnen hebt. 15 Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. 16 Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. 17 En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.

V12. In de vorige verzen heb je gezien dat er een radicale scheiding is tussen licht en duisternis, tussen liefde en haat, tussen jou als kind van God en de wereld. Johannes gaat nu over iets anders aan zijn "kinderen" schrijven. Hij maakt duidelijk dat niet alle kinderen van God geestelijk op hetzelfde niveau staan. Net als in het natuurlijke leven zijn er ook in het geestelijke leven diverse groeistadia:

1. Het geestelijke groeiproces begint met het stadium van 'baby'.
2. Daarna volgt het stadium van 'jongeling'.
3. De geestelijke volwassenheid wordt bereikt als iemand een 'vader' wordt.

Voordat Johannes op de verschillende groeistadia ingaat, zegt hij eerst wat die verschillende groepen gemeenschappelijk hebben. Dat is dat "de zonden ... vergeven zijn ter wille van Zijn Naam". Deze geweldige zegen is het deel van ieder kind van God. Hier schittert de

zekerheid van de vergeving van de zonden. Mocht je er nog (een beetje) aan twijfelen of God jou je zonden wel heeft vergeven, dan moet je eens goed over dit vers nadenken. De zekerheid van de vergeving van je zonden ligt niet in jezelf, maar in God en in Christus en Zijn werk. De zonden zijn je vergeven *“ter wille van Zijn Naam”* (vgl. Ps 25:11; Js 43:25).

Er staat niet dat je zonden zijn ‘weggedaan’, maar *“vergeven”*. ‘Vergeven’ laat het hart van God zien. In de vergeving opent God Zijn armen en slaat die om je heen. God vergeeft niet tegen Zijn zin, maar doet dat graag (Ps 86:5). Hij ontvangt de verloren zoon en geeft hem alle heerlijkheid van Zijn huis. Hij geeft hem vooral Zijn armen en Zijn hart (Lk 15:20-24).

Ik hoorde eens een mooi verhaal over een man die eraan twijfelde of zijn zonden wel vergeven waren. Deze man was verteld dat hij erop mocht vertrouwen dat God al zijn zonden ‘achter Zijn rug had geworpen’ als hij God om vergeving had gevraagd, (Js 38:17). Dat kon hij echter maar moeilijk geloven. Het kon misschien wel waar zijn, zei hij, maar als God Zich omdraait, ziet Hij ze toch weer. Daarop werd tegen hem gezegd dat God ze ‘in de diepte van de zee had geworpen’ (Mi 7:19). Ja, antwoordde de man, maar God zal eenmaal de zee droogleggen en dan worden ze weer zichtbaar. Toen werd tegen hem gezegd dat God de zonden ‘niet meer gedenkt’ (Jr 31:31-34; Hb 8:12), wat inhoudt dat Hij er nooit meer op terugkomt. Vergeving ligt in de grootsheid van Gods Wezen, in Zijn Naam. Dat overtuigde de man. Hij wist nu zeker dat ook zijn zonden vergeven waren.

V13a. Na de vaststelling dat de zekerheid van de vergeving van de zonden het deel van alle kinderen van God is, gaat Johannes de drie groepen afzonderlijk toespreken. Hij begint met de *“vaders”*. Het is Gods bedoeling dat al Zijn kinderen – zowel broeders als zusters! – opgroeien tot ‘vaders’ in het geloof. Een ‘vader’ heeft de stadia van baby en jongeling achter zich. Een vader kent Hem *“Die van [het] begin af is”*, dat is Christus, de Zoon van God.

Je kunt zeggen dat dit toch ook zo is voor de baby en de jongeling. Dat is ook zo, maar door het zo voor te stellen maakt Johannes duidelijk dat een vader *genoeg* heeft aan Christus. Vaders zijn zij die dicht bij Christus en dicht bij de Schrift leven. Het kenmerk van een vader is dat hij is losgemaakt van de wereld om helemaal in de andere wereld te zijn, waar Hij is Die alles voor het hart van de Vader is. Het gaat hem om niets anders meer dan om gemeenschap te hebben met de Vader en de Zoon.

V13b. De “jongelingen” staan midden in de ontwikkeling van hun geestelijk leven. De jongeling is verwickeld in een strijd tegen de boze. Hij mag echter weten dat hij de boze overwonnen heeft omdat hij het nieuwe leven heeft. Dat betekent niet dat de boze hem met rust laat. De boze wil hem maar wat graag verleiden om de wereld lief te hebben. Dat komt verderop, in *vers 15*, nog uitgebreid aan de orde. Als jij een jongeling bent, sta je in de overwinning. Vanuit je positie als overwinnaar in Christus (*Rm 8:37*) kun je een leven van overwinning leiden.

V13c. De kleine “kinderen” in het geloof, de baby’s, worden niet in de eerste plaats door strijd gekenmerkt. Zij hebben vrede in hun hart omdat ze “de Vader” kennen. Ze rusten in Zijn trouw, liefde en zorg. Innerlijk hebben ze rust en voelen zich als een kind aan de borst van zijn moeder (*Ps 131:2*). Ze hoeven niet te groeien in de kennis van de Vader. Ze *kennen* Hem en hebben een persoonlijke verbinding met Hem.

Voordat we verdergaan nog even een algemene opmerking. Je hebt gezien dat Johannes aangeeft wat voor elke groep kenmerkend is. Dat betekent echter niet dat elk kenmerk uitsluitend voor de betreffende groep geldt. Ook een vader in Christus heeft nog wel eens strijd en hij weet ook wat het is om te rusten aan het hart van de Vader. Zo heeft de jongeling ook die momenten van rust en van een volkomen genoeg hebben aan de Heer Jezus. Voor de baby’s geldt hetzelfde. Zij hebben best wel eens strijd, terwijl ze ook wel eens ervaren dat er niets anders meer belangrijk is dan Christus.

V14a. Om de verschillende groepen in hun groei te bemoedigen spreekt Johannes hen nog een keer toe. Het geeft hun extra zekerheid tegenover de hardnekkige pogingen van dwaalleraren om hen te misleiden en weg te trekken van de zekerheid en volmaaktheid van het nieuwe leven dat ze bezitten.

Van de *“vaders”* heeft Johannes niets meer te zeggen dan hij al heeft gezegd. Zij hebben voldoende aan Christus. Er is niets wat dat nog zou kunnen aanvullen.

V14b. Voor de *“jongelingen”* ligt dat anders. Eerst wijst hij hen op wat ze zijn en gedaan hebben. Ze zijn *“sterk”*, ze bezitten kracht. Die kracht hebben ze niet in zichzelf, maar ze ontlenen die aan *“het Woord van God”* dat in hen *“blijft”*. De waarheid woont in hen omdat het nieuwe leven in hen is. Daardoor hebben ze ook de boze overwonnen.

Een mooi voorbeeld daarvan zie je bij de Heer Jezus als Hij verzocht wordt in de woestijn. Daar verslaat Hij de boze door gebruik te maken van het Woord van God (*Mt 4:1-11*). Daarom is het van het grootste belang dat je het Woord van God met de grootste aandacht leest en in je opneemt. Dan zal het zijn uitwerking krijgen in je leven en je in conflictsituaties de overwinning bezorgen. Doe je dat niet, dan zul je de nederlaag lijden.

V15. De meeste conflictstof voor de jongeling wordt geleverd in zijn confrontatie met *“de wereld”*. Tussen de wereld en de boze bestaat een nauwe verwantschap. De boze gebruikt de wereld om je te verstrikken. Nu moet je niet denken dat de wereld alleen maar bestaat uit duidelijk zondige dingen als pornografie, geweld en leugens. Zulke dingen worden door ieder oprecht kind van God met afschuw van de hand gewezen.

De wereld bestaat ook uit veel geraffineerdere vormen van zonde. Je kunt pornografie van de hand wijzen, maar in de wachtkamer van de dokter of de tandarts een blad nemen waarin dat voorkomt. Je doet dat met de vrome smoes dat je toch ook moet weten wat er in

de wereld te koop is. Maar je zou zo'n blad absoluut niet in de hand nemen, als er een broeder of zuster bij was.

Bedenk goed dat de wereld wordt beheerst door de satan. Hij is de overste van de wereld (*Jh 14:30; 2Ko 4:4*). De wereld als invloedsfeer van de boze kan in een vriendelijke gedaante op je afkomen. Ze helpt je bijvoorbeeld om je op een zodanige manier uit te drukken, dat je bij een ander in de gunst komt, of gedaan krijgt wat jij graag wilt. Je manier van praten en ook van kleden, van tijdsbesteding en de doelstellingen die je nastreeft, kunnen allemaal aantonen hoezeer je de wereld liefhebt.

Het gaat om je kijk op het leven. De boze wil je ertoe verleiden ernaar te kijken op *zijn* manier. Zo is hij te werk gegaan bij Eva toen hij haar op de boom van de kennis van goed en kwaad wees. Ze keek ernaar en zag deze precies, zoals de satan haar voorstelde. Zodra je iets van liefde voor de wereld toelaat, sluit je jezelf af voor de liefde van de Vader.

V16. De wereld wordt gekenmerkt door alles wat erin is. Johannes vat alles wat in de wereld is samen in drie dingen: vlees – dat is niet het zondige vlees, maar je lichaam met zijn behoeften –, ogen en leven. Op zichzelf zijn ze niet zondig, maar door de zondeval zijn ze instrumenten van de zonde geworden. Het zijn de drie aspecten van je mens-zijn, aspecten die je persoonlijkheid uitmaken.

De volgorde waarin Johannes deze aspecten geeft, is dezelfde als bij Eva (*Gn 3:6*), maar tegengesteld aan de volgorde die God hanteert (*1Th 5:23*). Eva ziet dat de boom:

1. goed is om van te *eten*,
2. een lust is voor de *ogen* en
3. begerenswaardig is om daardoor *verstandig* te worden.

Sinds de zondeval is het lichaam een afgod geworden. De begeerte van het vlees is de boventoon gaan voeren. Daaraan gekoppeld is de begeerte van de ogen. Bijvoorbeeld de reclame richt zich op het oog. Het product, wat het ook mag zijn, maakt de begeerte ernaar

wakker die sluimerend in je aanwezig is. Wat via het oog tot je komt, dringt vele malen dieper tot je door dan wat je hoort. Als je oog eenmaal geboeid is door het product als iets dat je echt nodig lijkt te hebben om gelukkig te zijn, zet je je zinnen erop. Je bent inmiddels helemaal opgeslokt door de wereld en totaal los van God. De hoogmoed heeft bezit van je genomen. Die hoogmoed blijkt uit je eigenzinnige en soms zelfs uitzinnige inspanningen om te krijgen wat je is voorgesteld.

V17. Het streven van de wereld is voorbijgaand, het houdt geen stand. Daartegenover staat het doen van *“de wil van God”*. Als je je daarop toelegt, ben je bezig met iets dat niet voorbijgaat, maar dat *“blijft tot in eeuwigheid”*. Zo bezig zijn bewijst dat je uit God geboren bent. Johannes zegt dan ook dat *“wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid”*. Is de keus moeilijk?

Lees nog eens 1 Johannes 2:12-17.

Verwerking:

Waar liggen voor jou de gevaren om je af te sluiten voor de liefde van de Vader?

1 Johannes 2:18-24

Kenmerken van het laatste uur

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

18 Kinderen, het is [het] laatste uur; en zoals u hebt gehoord dat [de] antichrist komt, zijn er ook nu vele antichristen gekomen, waaraan wij weten dat het [het] laatste uur is. 19 Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren niet van ons; want als zij van ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn; maar zij moesten openbaar worden dat zij geen van allen van ons zijn. 20 En u hebt [de] zalving vanwege de Heilige en u weet alles. 21 Ik heb u niet geschreven omdat u de waarheid niet weet, maar omdat u die weet en omdat geen leugen uit de waarheid is. 22 Wie is de leugenaar dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Deze is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. 23 Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet; wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader. 24 Wat u betreft, laat wat u van [het] begin af gehoord hebt, in u blijven. Als in u blijft, wat u van [het] begin af gehoord hebt, dan zult u ook in de Zoon en in de Vader blijven.

V18. Nadat Johannes de vaders en de jongelingen heeft aangesproken, richt hij zich tot de baby's in het geloof. Hij wijst hen erop dat ze in het laatste uur leven. Dat geldt natuurlijk ook voor alle andere gelovigen, inclusief hemzelf. We weten allemaal dat we in het laatste uur leven. Toch worden vooral de baby's in het geloof aangesproken omdat in het bijzonder zij een prooi vormen voor de gevaren die dit "laatste uur" kenmerken. Het laatste uur wordt namelijk gekenmerkt door de komst van "vele antichristen".

Je komt ook uitdrukkingen tegen die lijken op de uitdrukking 'het laatste uur', zoals 'latere tijden' (1Tm 4:1) en 'de laatste dagen' (2Tm 3:1). In de 'laatste dagen' komen in de christenheid geesten naar voren die van ernstiger aard zijn dan de dingen van de 'latere tijden'.

De situatie die hier door Johannes wordt beschreven, is nog ernstiger, want hier gaat het om de antichrist. In hem zie je de verheffing van de mens die de plaats van Christus inneemt.

De betekenis van 'antichrist' is tweeledig. Het woord betekent zowel 'tegen Christus' als 'in plaats van Christus'. Je vindt beide kenmerken in 2 *Thessalonicenzen* 2 terug (2Th 2:4). Daar spreekt Paulus over de antichrist als de mens van de zonde die zich zowel 'tegen' God verheft als 'zichzelf' vertoont dat hij God is, ofwel de plaats van God inneemt.

Dé antichrist is er nog niet, hij moet nog komen, maar hij heeft wel zijn voorlopers en wegbereiders. Dat zijn de antichristen en het zijn er vele. Zoals gezegd, is het gevaar van antichristen het grootst voor de kleine kinderen. Antichristen zijn personen die valse leringen brengen over de Vader en de Zoon. De antichristen kunnen bijvoorbeeld gevoelige dingen over de Heer Jezus zeggen, maar ze loochenen Hem als de Zoon van God. Valse leringen over Christus vinden gemakkelijker ingang bij pasbekeerden dan bij de vaders in Christus, de gerijpte gelovigen voor wie Christus alles is.

V19. In de dagen van Johannes zijn de antichristen uit het midden van de gelovigen weggegaan. Ook dat bracht de 'kleine kinderen' in verwarring. Ze hadden deze leraren eerst in hun midden gehad en hun dienst ontvangen. Nu waren ze er ineens niet meer. Johannes stelt hen gerust. Hun weggaan maakt openbaar dat geen enkele van deze dwaalleraren tot het gezelschap van de gelovigen behoorde. Het waren misleiders die zich helemaal niet om de kleine kinderen bekommerden, maar integendeel probeerden hen in te palmen. Ze hoorden niet bij de kinderen van God. Als dat wel het geval was geweest, zouden ze wel gebleven zijn. Johannes gebruikt deze eenvoudige redenering om duidelijk te maken dat het verkeerde mensen waren.

Je kunt je afvragen hoe dat zit in de tijd waarin wij leven. De antichristen gaan niet meer uit, maar nestelen zich steeds vaster in de

christenheid. Ik denk dat je kunt zeggen dat de antichristen niet meer uitgaan vanwege de verwarring in de christenheid. De christenen zijn geen eenheid meer en trekken allang niet meer gemeenschappelijk op tegen dwaalleringen. Op het moment dat ik dit schrijf, is het zo dat een dominee van de PKN, een zekere Hendrikse, zelfs een Godloochenaar kan zijn – hij loochent het bestaan van God! – en toch gehandhaafd wordt in zijn positie van dominee. Toch verandert dat niets aan het feit dat zulke mensen naar het beginsel niet van ons zijn en niet in de christelijke gemeenschap van de familie van God thuishoren.

V20. Als jonge gelovige kom je met allerlei leringen in aanraking. Wat is waar en wat is niet waar? Wat moet je geloven en wat niet? Vaak wordt een dwaalleer ook nog door welbespraakte mensen en op aangename wijze gebracht. Toch hoor ik wel eens van juist jonge gelovigen: 'Ik weet niet wat het is, maar het 'voelt' niet goed.' Dat is het werk van de Heilige Geest. Als jonge gelovige kun je wel een bijzonder doelwit van de boze zijn om je in je geloof te misleiden, maar je hebt door je bekering tot God en je geloof in de Heer Jezus "*de zalving vanwege de Heilige*" waardoor je alles weet.

Met 'de zalving vanwege de Heilige' wordt bedoeld dat je de Heilige Geest – Hij is 'de zalving' – hebt ontvangen. Die is je door de Heer Jezus – Hij is 'de Heilige' – gegeven, toen je tot geloof in Hem kwam (*Ef 1:13; Jh 14:26*). Het woord 'zalving' houdt in dat je bekwaam gemaakt bent om te onderscheiden of iets van God komt of van Zijn tegenstander.

De Heer Jezus wordt hier 'de Heilige' genoemd. Dat benadrukt de tegenstelling met de *onheilige* leringen die onvermijdelijk ook tot onheilige praktijken voeren. De Heer Jezus heeft je in de Heilige Geest een hulpbron gegeven om de leugen te onderkennen. Leugen is alles wat ingaat tegen Gods Woord, dat de waarheid is. Wat met het Woord van God in strijd is, kun je zo verwerpen. De Heilige Geest gebruikt alleen het Woord van God om jou onderwijs te geven over de Vader en de Zoon. Alle praatjes van mensen die uit andere bron-

nen putten en je wijs willen maken dat ze je dieper inzicht kunnen geven in Christus, kun je in het licht van de Bijbel als leugens van de hand wijzen.

V21. Johannes schrijft dit niet omdat je een onkundige van de waarheid bent. Hij bevestigt dat je de waarheid weet. Je weet ook dat geen leugen uit de waarheid is. Vermenging van leugen en waarheid is niet mogelijk. Langs die weg willen de misleiders wel invloed op je uitoefenen. Ze komen nooit met alleen leugen, maar ze verpakken de leugen in waarheden. Iemand die veel ware dingen zegt en ook een klein beetje leugen, is niet uit de waarheid. Zijn bron is de leugen en wat hij zegt, komt van de duivel, de vader van de leugen (*Jh 8:44b*). Alle goede dingen worden door de duivel gebruikt om de leugen te verdoezelen en ingang te laten krijgen bij de kinderen van God.

De waarheid is wat je in de Schriften hebt. Alles daarbuiten is leugen. Bedenk hierbij wel dat gelovigen kunnen verschillen in *inzicht* in de waarheid. Maar dat is een heel andere zaak dan waarover het hier gaat. Hier gaat het om het contrast tussen leugen en waarheid. Iemand die over een bepaalde waarheid anders denkt dan jij, mag je niet van leugen beschuldigen en de ander mag dat ook niet bij jou doen.

V22. “*De leugenaar*”, dat is hij die zich van de leugen bedient, kun je herkennen aan een tweeledige loochening. Het is iemand

1. “*die loochent dat Jezus de Christus is*” en
2. “*die de Vader en de Zoon loochent*”.

Dé leugenaar is de antichrist, het topinstrument van de satan in wie zijn leugenachtigheid ten volle tot uiting komt. De speerpunt van zijn loochening is de Heer Jezus.

Eerst lees je dat hij loochent ‘dat Jezus de Christus is’. Dit betekent dat hij ontkent dat de Mens Jezus dezelfde is als de Christus van God. ‘Christus’ betekent hetzelfde als ‘Messias’. Als Christus of Messias staat Zijn verbinding met het *Joodse volk* op de voorgrond.

Vervolgens lees je dat hij 'de Vader en de Zoon loochent'. Dit betekent dat hij ontkent dat er in de Godheid een verhouding van volkomen eenheid is tussen de Vader en de Zoon. Deze verhouding vormt het wezen van het *christelijk geloof*. Jezus de Christus is de Zoon van de Vader.

V23. De Vader en de Zoon zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ieder die de Zoon loochent, heeft daarom ook de Vader niet. Als je de Zoon belijdt, is Zijn Vader ook jouw Vader. De Zoon openbaart de Vader. Er is geen openbaring van de Vader los van de Zoon. Je kunt de Vader alleen kennen door de Zoon (*Jh 8:19; 14:7*), je kunt de Vader alleen zien door de Zoon (*Jh 14:9*), je kunt de Vader alleen eren als je de Zoon eert (*Jh 5:23*). Je ziet dat het gaat om de Zoon. Het vele spreken over 'God' in de christenheid is misleidend omdat het vaak gebeurt zonder enige gedachte aan de Zoon.

Over 'God' spreken overbrugt ook de afstand die er is tussen het christendom en het Jodendom en de islam. Het orthodoxe Jodendom en de islam loochenen de kernwaarheid van het christendom en zijn in de volste zin antichristelijk. De toenadering tussen de godsdiensten verandert het Jodendom en de islam niet, maar holt het christendom uit door de kern eruit weg te nemen. De grote vraag om de waarheid van een bewering te testen blijft: "*Wat denkt u van de Christus?*" (*Mt 22:42*).

V24. Johannes heeft de leugenaar voorgesteld in zijn werkzaamheid. Voor die leugenaar moet jij als jonge gelovige, als een klein kind in Christus, oppassen. Je moet je niet in de war laten brengen door de leugenachtige manier waarop hij de waarheid voorspiegelt. De eenvoudige bescherming daarvoor is, dat je in je laat blijven wat je van het begin af hebt gehoord. Als je dat doet, zul je ook in de Zoon en in de Vader blijven.

Je wordt terugverwezen naar het begin. Wat heb je toen over de waarheid gehoord? Toen heb je gehoord over Hem Die van het begin af is, het Woord van het leven, het eeuwige leven dat bij de Va-

der was en geopenbaard is (1Jh 1:1-2). Toen je aannam wat je over Hem hoorde uit Gods Woord, heb je Hem als je leven ontvangen. Hij is nu in je, Hij verblijft in je. Omdat dit zo is, verblijf je in de Zoon en in de Vader. Dat houdt in dat je leeft in gemeenschap met de Zoon en de Vader. Wees je dat bewust en laat het genot ervan je niet ontroven door dwaalleraren die je willen vertellen dat het allemaal nog mooier kan.

Lees nog eens 1 Johannes 2:18-24.

Verwerking:

Waar waarschuwt Johannes je voor en waarmee bemoedigt hij je?

1 Johannes 2:25-29

Zalving en blijven in Hem

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven. 26 Dit heb ik u geschreven over hen die u misleiden. 27 En wat u betreft, de zalving die u van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en u hebt niet nodig dat iemand u leert; maar zoals Zijn zalving u over alles leert, en waar is en geen leugen, en zoals zij u geleerd heeft, blijft u in Hem. 28 En nu, kinderen, blijft in Hem, opdat wij als Hij geopenbaard wordt, vrijmoedigheid hebben en niet beschaamd worden voor Hem bij Zijn komst. 29 Als u weet dat Hij rechtvaardig is, erkent dan dat ieder die de gerechtigheid doet, uit Hem geboren is.

V25. Als klein kind in het geloof verblijft in jou wat je van het begin af hebt gehoord en als gevolg daarvan verblijf jij in de Zoon en de Vader. Er is tussen jou en de Zoon en de Vader niet de geringste scheiding. Het gaat er niet om of je dat altijd ervaart, maar hoe het is. Je gevoelens zijn niet de maatstaf, maar wat God heeft beloofd aan hen die geloven.

God heeft een "belofte" beloofd. De belofte die Hij heeft beloofd, is "het eeuwige leven". Het is niet een belofte waarvan de vervulling nog moet komen. Je bezit het beloofde, dat is het eeuwige leven, omdat je gelooft. God heeft beloofd dat wie in Zijn eniggeboren Zoon gelooft, eeuwig leven krijgt (*Jh 3:16*). Denk je dat God iets belooft wat Hij niet waarmaakt? Dat is onmogelijk en daarom is er geen enkele ruimte voor enige onzekerheid.

Zoals ik in het begin al heb opgemerkt, is er behalve het aspect van het eeuwige leven als het nieuwe leven in je, ook het aspect van het eeuwige leven als een sfeer van leven waarin je leeft. Ook dat hoort bij het beloofde dat je hebt gekregen. De sfeer waarin je door het ge-

loof bent terechtgekomen en waarin je verblijft, is die van gemeenschap met de Vader en de Zoon.

V26. Johannes schrijft dit allemaal om je te wapenen tegen hen die erop uit zijn om je te “*misleiden*” over het feit dat je een kind van God bent. Ook al ben je misschien nog maar kort bekeerd, je hebt het nieuwe leven in zijn volheid ontvangen. Er ontbreekt niets aan. Het is niet het begin van iets dat nog onvolkomen is en waaraan door nieuwe waarheden van buiten de Bijbel nog het een en ander moet worden toegevoegd om het compleet te maken. De valse leraren beweren dat er een hogere waarheid te vinden is in de mystiek van het onzichtbare en dat zij de sleutel daartoe bezitten.

V27. Laat je niet door deze misleidende ‘geleide-geesten’ op sleeptouw nemen op zoek naar het zogenaamd ontbrekende. Het is bij jou heel anders. Je hebt zulke valse leraren niet nodig, want je bent gezalfd met de Heilige Geest Die je van God en Christus hebt ontvangen. Gods Geest, Die in jou verblijft en je nooit zal verlaten (*Jh 14:16*), zal je in de hele waarheid leiden (*Jh 16:13*). Je bent niet afhankelijk van bepaalde mensen die jou vertellen dat je zonder hen niet tot de volle kennis van de waarheid kunt komen. *De Geest* leert jou over alles (*Jh 14:26*). *Hij* getuigt van de Heer Jezus en maakt duidelijk wat waar is en geen leugen (*Jh 15:26*). Ook al weet je misschien nog zo weinig van de waarheid en kun je een dwaalleer niet weerleggen, toch voel je aan wat waarheid is en kun je daarom de leugen afwijzen (*vgl. Jh 10:4-5*).

Dit betekent niet dat je geen onderwijs nodig zou hebben en dat het bezoeken van samenkomsten waar het Woord wordt uitgelegd en het lezen van bijbelstudieboeken nutteloos tijdverdrijf zouden zijn. Christus heeft gaven aan Zijn gemeente gegeven, onder wie die van leraar, om Zijn gemeente op te bouwen (*Ef 4:11*). Die gawe minachten door er geen gebruik van te maken is een minachten van de Gever ervan en zal op zijn minst geestelijke scheefgroei tot gevolg hebben.

Hier gaat het erom dat je door de Geest kunt aanvoelen wat Gods waarheid is. Je bezit door de Geest de capaciteit om de leugen te on-

derscheiden van de waarheid. Door wat de Geest je heeft geleerd, weet je dat je in Hem verblijft. De Geest zaait geen twijfel, maar bevestigt.

Overigens kan 'Hem' in "*blijft u in Hem*" zowel op God als op de Heer Jezus slaan. Het is een van de kenmerken van de *brieven van Johannes* dat niet altijd duidelijk is of 'Hij' of 'Hem' nu op de Vader of op de Zoon slaat. Dat is ook niet erg, want beide Personen van de Godheid zijn aan elkaar gelijk.

V28. Johannes richt zich weer als een oude gelovige tot alle kinderen van God als zijn geestelijke kinderen. Hij spoort je aan "*in Hem*" te verblijven. Hij wil je daarmee aansporen je bewust te zijn van je gemeenschap met de Vader en de Zoon en je in die atmosfeer op te houden. Johannes doet deze opwekking met het oog op de openbaring van de Heer Jezus. Daarmee doelt hij op Zijn komst die hij zelf ook verwacht.

Als je leeft in bewuste gemeenschap met de Heer Jezus, zie je met vrijmoedigheid en ook met verlangen naar Hem uit. Als je voor jezelf leeft en niet in gemeenschap met Hem en daardoor niet uitziet naar Hem, zul je beschaamd staan als Hij komt. Je zult als het ware je ogen neerslaan. Dat wil je toch niet? Blijf je daarom bewust van je verblijf in Hem. Als de Heer Jezus geopenbaard wordt en elk oog Hem zal zien (*Op 1:7*), zal ieder mens erkennen dat de Zoon rechtvaardig is en dat Hij het oordeel rechtvaardig uitoefent. Jij weet dat nu al.

V29. Dit spreken over de verschijning van de Zoon op aarde is voor Johannes aanleiding om verder te gaan met het geven van kenmerken waaraan je kinderen van God kunt herkennen. Uit wat hij eerder heeft geschreven, weet je dat het hem erom gaat duidelijk te maken dat ieder die de Heer Jezus als zijn leven heeft, door dat leven wordt gekenmerkt. Wie dat leven, het eeuwige leven, heeft, is "*uit Hem geboren*". Johannes noemt deze uitdrukking in zijn brief voor de eerste keer.

Wie uit God geboren is, heeft de natuur van God en laat dat zien door het doen van “*de gerechtigheid*”. De Heer Jezus is rechtvaardig en dat kenmerk zie je dan ook bij ieder kind van God. (Van de Heer Jezus lees je trouwens nergens dat Hij uit God geboren is, want Hij *is* God.)

Met het doen van de gerechtigheid wordt niet bedoeld het af en toe doen van een goede daad. Het gaat om wat het nieuwe leven kenmerkt, wat de praktijk van het nieuwe leven is. Het nieuwe leven doet de gerechtigheid en niets anders. De gerechtigheid doen is doen wat recht is voor God en komt tot uiting in je denken, spreken en handelen.

Weer gaat het er hier niet om of je dit voor de volle honderd procent in je leven waarmaakt, maar om wat hoort bij het nieuwe leven, de natuur van God. Het doen van gerechtigheid tref je alleen aan bij iemand die uit God geboren is. Het is leven, zoals de Heer Jezus is.

Lees nog eens 1 Johannes 2:25-29.

Verwerking:

Wat is de betekenis van de zalving die je hebt gekregen?

1 Johannes 3:1-3

Kinderen van God

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Ziet welk een liefde de Vader ons gegeven heeft, dat wij kinderen van God genoemd zouden worden, en wij zijn het ook. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet heeft gekend. 2 Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Wij weten dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. 3 En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich zoals Hij rein is.

V1. In dit hoofdstuk gaat Johannes verder met het beschrijven van de kenmerken van het nieuwe leven, waaraan je kinderen van God kunt herkennen. Voordat hij daarover verdergaat, is het alsof hij overweldigd wordt door de gedachte dat wij kinderen van God zijn geworden. Overkomt jou dat ook wel eens, dat het ineens tot je doordringt hoe geweldig het is dat je een kind van God bent? Als je er zo over nadenkt, kan het je diep raken. Dat je een kind van God bent, is een gave van de liefde van de Vader! De Vader geeft uiting aan Zijn liefde voor jou door jou Zijn kind te noemen. Hij komt er openlijk voor uit dat je van Hem bent. Dat had je zelf nooit kunnen en durven bedenken. Dat je het toch echt bent, kan je overstelpen met gevoelens van dankbaarheid en bewondering. Je bent echt een kind van God!

Ik spreek je aan als *kind* van God om het dichtbij te brengen. Toch is het ook goed erop te wijzen dat Johannes steeds spreekt over “*kinderen van God*”, in het meervoud. Je bent een kind van God samen met anderen die het ook zijn. Samen met hen vorm je de familie van God. Je behoort tot een gezelschap dat door de wereld niet wordt

gekend. Het betekent niet dat de wereld niet zou weten wie je bent, maar dat de wereld je niet erkent als iemand die bij haar hoort. De oorzaak daarvan is dat de wereld de Heer Jezus niet heeft gekend. Nu je bij Hem hoort, kent de wereld jou ook niet.

Dit geldt opmerkelijk genoeg niet alleen als je in trouw aan de Heer en in afzondering van de wereld je weg gaat. Het geldt ook als je – wat niet te hopen is – ontrouw zou worden. Dat zie je bij Lot, de toch wel meest ontrouwe gelovige die je in de Schrift tegenkomt. Als hij zijn goddeloze stadgenoten, die hij nota bene ook nog ‘mijn broeders’ noemt, met een walgelijk voorstel van een walgelijke daad wil weerhouden, spreken zij over hem als ‘vreemdeling’ (*Gn 19:4-9*). Maar ook Petrus, die zich in het gezelschap van de vijanden van de Heer heeft begeven, wordt herkend als iemand die niet bij hen, maar bij de Heer hoorde (*Mt 26:69-75*).

V2. Nog eens spreekt Johannes de zekerheid uit over het feit dat wij kinderen van God zijn. Hij benadrukt dat het echt “*nu*” al zo is. Door hen aan te spreken als “*geliefden*” onderstreept hij hun gemeenschappelijke zegen. Hij heeft hen lief, en de Vader en de Zoon hebben hen nog meer lief. Het is een liefde die wordt genoten in de familiekring van God. Daar heeft de wereld geen weet van en geen zicht op.

Wanneer de Heer Jezus “*geopenbaard zal zijn*”, zal dat anders zijn. Dan zal de wereld erkennen dat Hij ons heeft liefgehad (*Jh 17:22-23*). Die erkenning komt, doordat “*wij Hem gelijk zullen zijn*”. Als de wereld ons dan ziet, ziet ze Hem. En dat wij Hem gelijk zullen zijn, komt omdat we dan “*Hem zien zoals Hij is*”.

Om Hem te kunnen zien zoals Hij is, is het noodzakelijk dat we Hem gelijk zijn. Als we Hem gelijk zijn, is het gevolg daarvan dat Zijn heerlijkheid van ons zal afstralen. Het aanschouwen van Hem zal die verandering bewerken (*2Ko 3:18*).

V3. Deze hoop op Hem, om Hem te zien, kan niet anders dan een reinigende werking hebben. Als je nadenkt over Hem en uitziet naar

Hem, zul je rein willen zijn “zoals Hij rein is”. Je zult innerlijk aanvoelen dat bepaalde dingen niet samen kunnen gaan met de aanstaande ontmoeting met Hem. Daarom zul je die dingen uit je leven wegdoen. Daarmee verheug je Zijn hart nu al.

Lees nog eens 1 Johannes 3:1-3.

Verwerking:

Wat bewerkt het denken aan de ontmoeting met de Heer Jezus bij jou?

1 Johannes 3:4-12

De gerechtigheid doen en broederliefde

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

4 Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; en de zonde is de wetteloosheid. 5 En u weet dat Hij geopenbaard is, opdat Hij <onze> zonden zou wegnemen; en in Hem is geen zonde. 6 Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en Hem niet gekend. 7 Kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de gerechtigheid doet, is rechtvaardig zoals Hij rechtvaardig is. 8 Wie de zonde doet, is uit de duivel, want de duivel zondigt van [het] begin af. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel zou verbreken. 9 Ieder die uit God geboren is, doet [de] zonde niet, omdat Diens zaad in hem blijft; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is. 10 Hierin zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel openbaar: ieder die [de] gerechtigheid niet doet, is niet uit God, en wie zijn broeder niet liefheeft. 11 Want dit is de boodschap die u van het begin af hebt gehoord, dat wij elkaar zouden liefhebben; 12 niet zoals Kain uit de boze was en zijn broer doodsloeg. En waarom sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken boos waren en die van zijn broer rechtvaardig.

V4. Johannes spreekt hier over het doen van “de zonde” en “de wetteloosheid”. Dat vormt wel een groot contrast met de hoop op Hem en de reiniging die dat tot gevolg heeft, waarover je in de voorgaande verzen hebt gelezen. Door de tegenstelling voel je de kracht van zijn betoog. Reinigen en doen van de zonde horen bij twee verschillende werelden. Johannes spreekt over “ieder die de zonde doet”. Dat is niet iemand die eens een keer zondigt, maar iemand die de zonde als levenshouding heeft. Hij doet het constant, zondigen is de aard van zijn leven. In zo iemand is niets van God aanwezig. Een gelovige kan zondigen, maar dat is een incident. Hij leeft niet in de zonde, het is niet zijn dagelijkse praktijk.

Als iemand de zonde als levensbeginsel heeft, is hij wetteloos. Wetteloos wil zeggen dat hij totaal geen rekening houdt met enig gezag. Zijn ongebonden wil is zijn enige drijfveer. Aan God laat hij zich niets gelegen liggen. Hij leeft integendeel in opstand tegen Hem (*Jb 15:25*). Wetteloosheid gaat dan ook veel verder dan overtreding van de wet van God. Als wetteloosheid beperkt was tot het overtreden van de wet, zou zonde beperkt zijn tot de periode van de wet. Maar ook voordat de wet er was, was er zonde in de wereld (*Rm 5:13a*).

V5. Er is één Mens geweest, Die nooit heeft gezondigd, omdat in Hem geen zonde is. Dat is de Heer Jezus. Hij is geopenbaard – dat is toen Hij op aarde kwam – om de zonden van anderen weg te nemen. Hij heeft die van jou en mij en al Gods kinderen weggenomen door ze op Zich te nemen op het kruis in de drie uren van duisternis. Hij kon dat in jouw en mijn plaats doen, juist omdat in Hem geen zonde is.

V6. Het gevolg is dat jij nu in Hem verblijft, dat wil zeggen dat je een gemaakt bent met Hem omdat je Hem als je leven hebt ontvangen. Daardoor zondig jij niet. Dat klinkt natuurlijk sterk. Je zult direct zeggen dat dit niet zo is, want je weet veel te goed dat je nog wel zondigt. Het gaat er echter om dat je jezelf ziet zoals Johannes het hier voorstelt. Hij zegt dat je in Hem verblijft en dat houdt in dat hij bij jou dezelfde kenmerken ziet als bij de Heer Jezus. Wat de Heer Jezus kenmerkte, kenmerkt nu ook jou.

Johannes ziet je in je nieuwe natuur, los van de mate waarin je nieuwe natuur zichtbaar wordt. Dat is de ene kant van de waarheid. De andere kant is dat *“ieder die zondigt”* geen deel heeft aan God en Christus. Wie zondigt, heeft zowel God als Christus *“niet gezien en niet gekend”*. Zo iemand heeft niets met God gemeenschappelijk, wat hij ook aan fraais mag belijden. Zijn belijdenis van hogere kennis van God en diepe ervaring met God is een leugen.

Wat de praktijk betreft, is het zeker zo, dat je niet zondigt als je in je dagelijkse leven in gemeenschap met de Heer blijft, waarbij je in alles naar Zijn wil vraagt en Zijn Woord gehoorzaamt. Toch is dat

niet waar het hier om gaat. Het gaat niet om twee soorten gelovigen, trouwe en ontrouwe, maar om twee bronnen van waaruit wordt geleefd. De bron van waaruit de gelovige leeft, is een totaal andere dan de bron van waaruit de ongelovige leeft. Dat is wat Johannes naar voren brengt.

V7. Johannes spreekt tot zijn geestelijke “kinderen” en waarschuwt hen voor de misleiders. Misleiders willen twijfel zaaien over Christus en Zijn werk en loochenen het zelfs. Zij willen je onzeker maken over de kenmerken van de kinderen van God. Laat je niet door hen beïnvloeden, maar houd je aan de duidelijke uitspraken van Gods Woord. Ga niet op je gevoelens af. Die spelen wel een rol, maar zijn geen basis voor het kennen van de waarheid van God.

Jij bent een kind van God en hebt dezelfde aard, dezelfde natuur als God en de Heer Jezus. Als Hij, dat is Christus, rechtvaardig is, dan ben jij het ook. Jezus Christus is de Rechtvaardige, Hij heeft Zijn leven voor jou afgelegd en jij blijft in Hem. Hij is de absolute maatstaf. Als je iemand ziet die de gerechtigheid doet, dat wil zeggen die doet wat recht is volgens God, zie je iemand die doet wat de Heer Jezus is. Zo iemand is daarom ook rechtvaardig.

V8. Tegenover het doen van de gerechtigheid staat het doen van de zonde. In iemand die de zonde doet, herken je de duivel. De oorsprong van de zonde ligt bij de duivel. De duivel zondigt vanaf het begin van zijn bestaan als duivel. Hij is de vader van de zonde. Wie zondigt, vertoont de karaktertrekken van die vader (*Jh 8:44*). De duivel kan niet anders dan zondigen, het is zijn aard en hij kan niet anders dan daarnaar handelen. Vanaf het begin heeft hij door de zonde de mensen in zijn macht. Ieder mens die in zijn macht is, zondigt zoals hij. Geen mens is ook in staat zichzelf aan de greep van de duivel te ontworstelen of een ander uit zijn macht te bevrijden.

Maar de duivel heeft niet het laatste woord en is niet de overwinnaar. De overwinning is aan de Zoon van God. Wat Johannes van Hem zegt, klinkt als een overwinningsroep: “*Hiertoe is de Zoon van*

God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel zou verbreken." Elke keer dat er ergens op aarde een mens tot bekering komt, wordt een werk van de duivel verbroken. Jij die gelooft, bent daarvan het bewijs. Daarvoor kwam de Zoon van God op aarde en volbracht het werk aan het kruis.

V9. Tegenover 'uit de duivel zijn' en 'de zonde doen', staat 'uit God geboren zijn' en 'de zonde niet doen'. "Ieder die uit God geboren is", heeft leven dat zijn oorsprong heeft in God. Dat leven komt in de mens zonder dat hij daar zelf iets aan doet. Dat leven heeft zijn eigen kenmerken. Deze kenmerken zijn eigen aan het zaad van God. Wat uit een zaad voortkomt, beantwoordt aan datzelfde zaad (vgl. 1Ko 15:38). De zonde is totaal vreemd aan het zaad van God. Uit dat zaad komt geen zonde voort, het voert niet tot het doen van de zonde en kan de zonde niet doen, zoals in Hem, de Heer Jezus, geen zonde is. Hij kon niet zondigen. Hij is absoluut gescheiden van de zonde (Hb 4:15; 7:26).

Als je uit God bent geboren, is dat het werk van Gods Woord en Gods Geest (Jh 3:5). Dat is het zaad waarover Johannes hier spreekt (vgl. 1Pt 1:23). Het zaad is het nieuwe levensbeginsel dat God in je heeft geplant. Om dat zaad te planten is Gods Woord gepredikt en in de kracht van de Heilige Geest tot je en in je gekomen. Daardoor ben je innerlijk gereinigd en is het nieuwe leven in je gekomen, waar het tot ontwikkeling en groei komt (vgl. Jk 1:18,21).

V10. Iemand behoort bij de kinderen van God of bij de kinderen van de duivel. Je ziet hier twee families tegenover elkaar. Uit deze twee families bestaat de hele mensheid. Beide families hebben hun eigen specifieke familiekenmerken. Johannes geeft aan wat niet aanwezig is bij de kinderen van God. Als je bij iemand opmerkt dat het doen van gerechtigheid ontbreekt en dat er ook geen broederliefde is, heb je niet te maken met een kind van God, maar met een kind van de duivel. Kinderen van de duivel hebben geen nieuw leven en kunnen daarom onmogelijk gerechtigheid doen en de broeders liefhebben.

Het doen van gerechtigheid en broederliefde zijn twee afzonderlijke kenmerken van het nieuwe leven, maar ze horen wel bij elkaar. Ze kunnen zelfs niet zonder elkaar. Je ziet hierin de wezenskenmerken van God van Wie Johannes zegt dat Hij licht en liefde is. Waar gerechtigheid doen en broederliefde niet aanwezig zijn, is niets van God aanwezig, maar wordt de duivel openbaar.

V11. Johannes verbindt aan deze constatering de boodschap “*dat wij elkaar zouden liefhebben*”. Deze boodschap heb je van het begin af gehoord. Er is je nooit iets anders verteld. In het Oude Testament luidde het gebod de naaste lief te hebben. Dat wierp de vraag op wie dan wel de naaste was. Voor de Israëliet was dat zijn volksgenoot. De heidenen werden als geheel gehaat. De Israëlieten mochten hen niet liefhebben, maar moesten hen, toen ze het land in bezit namen, uitroeien. In het Nieuwe Testament tref je een nieuwe orde van zaken aan. Daar kom je de uitdrukking ‘broeders’ tegen. Daarin klinkt een bijzondere waardigheid door.

De Heer Jezus spreekt over de Zijnen als “*Mijn schapen*” en “*Mijn vrienden*” (Jh 10:27; 15:14), maar pas in Johannes 20 spreekt Hij voor het eerst over “*Mijn broeders*” (Jh 20:17). Hij doet dat, nadat Hij is opgestaan. Hij noemt Zijn discipelen zo in Zijn boodschap die Hij door Maria Magdalena aan hen laat brengen. Daarmee plaatst Hij hen op het niveau voor Zijn Vader en Zijn God dat Hij Zelf heeft. Zijn Vader is nu ook hun Vader en Zijn God is nu ook hun God. Dat is iets totaal nieuws. Het gaat niet langer om ‘de naaste’ van een aards volk, maar er is sprake van een nieuw, hemels gezelschap: de familie van God.

V12. Als voorbeeld van het ontbreken van broederliefde en waartoe dat voert, haalt Johannes bij wijze van uitzondering een geschiedenis uit het Oude Testament aan. Hij wijst op Kaïn. Die man had geen broederliefde, maar was “*uit de boze*”. Dat openbaarde hij ook door zijn broer dood te slaan (Gn 4:8). Zijn broer is Abel. Die naam noemt Johannes niet om de volle nadruk erop te laten vallen dat hij zijn *broer* doodsloeg. Die daad was een van zijn boze werken, terwijl

de werken van zijn broer rechtvaardig waren. Wie uit de boze is, doet boze werken. Door ook de werken van zijn broer te noemen, die rechtvaardig waren, laat Johannes zien dat Kaïn ook door haat gedreven werd.

Je leest drie keer in het Nieuwe Testament over Kaïn en wel over het *offer* van Kaïn (*Hb 11:4*), de *werken* van Kaïn (hier) en de *weg* van Kaïn (*Jd 1:11*).

1. Uit zijn *offer* blijkt zijn eigenwillige godsdienstigheid, zijn onverschilligheid tegenover Gods heiligheid.
2. Uit zijn *werken* blijkt zijn boosheid, het ontbreken van broederliefde.
3. Uit zijn *weg* blijkt dat hij God de rug heeft toegekeerd.

Zo is het met Kaïn van kwaad tot erger gegaan. Dat is het gevolg als iemand die geen leven uit God bezit, wordt geconfronteerd met rechtvaardige werken. Die confrontatie toont het gemis ervan aan.

Lees nog eens 1 Johannes 3:4-12.

Verwerking:

Welke kenmerken zie je bij iemand die uit God is en welke kenmerken zie je bij iemand die uit de duivel is?

1 Johannes 3:13-18

Liefhebben in de praktijk

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

13 <En> verwondert u niet, broeders, als de wereld u haat. 14 Wij weten dat wij uit de dood zijn overgegaan in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie <zijn broeder> niet liefheeft, blijft in de dood. 15 Ieder die zijn broeder haat, is een mensenmoordenaar, en u weet dat geen mensenmoordenaar eeuwig leven in zich heeft wonen. 16 Hieraan hebben wij de liefde gekend, dat Hij Zijn leven voor ons heeft afgelegd; ook wij behoren het leven voor de broeders af te leggen. 17 Wie nu aardse goederen heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden en zijn hart voor hem sluit, hoe blijft de liefde van God in hem? 18 Kinderen, laten wij niet liefhebben met [het] woord of met de tong, maar met [de] daad en in waarheid.

V13. In vers 12 heb je gezien wat Kaïn deed met zijn broer. Zoals Kaïn tegen zijn broer optrad, zo treedt de wereld tegen jou op. Jij bent iemand die uit God geboren is. Daarom is het leven uit God in jou aanwezig en wordt het zichtbaar. Dat wekt de haat van de wereld op, want die voelt zich daardoor veroordeeld. Ook al zeg je niets, je hele leven is een getuigenis tegen de wereld die met God geen rekening houdt. De wereld wil ook niets van God weten, maar kan er door jou niet omheen. Je maakt hetzelfde mee als Abel en ook als de Heer Jezus. De haat komt vooral van de godsdienstige wereld. Kaïn was een godsdienstig mens toen hij zijn broer vermoordde. Hij bracht immers ook een offer aan God (*Gn 4:3; Hb 11:4*). De Heer Jezus is vermoord door de godsdienstige leiders van Zijn volk. De wereld waar je het meest de onverdraagzaamheid en haat van zult ervaren, is de godsdienstige wereld, waar de naamchristenen het te zeggen hebben. Misschien dat je dat verwondert. Dat hoeft niet, zegt Johannes hier (*vgl. Op 17:6-7*). Je behoort namelijk tot een

gezelschap dat hij hier voor de enige keer in zijn brief aanspreekt met “broeders”, waarmee hij zowel broeders als zusters bedoelt. Uit deze naam straalt de warmte van de familieverhouding tegenover de koude haat van de wereld.

V14. Door deze familieverhouding en de waardering daarvan weet je dat je uit de dood bent overgegaan in het leven. Je hebt de broeders lief. Misschien dat die liefde wel eens op de proef wordt gesteld en dat je die liefde voor de een wat sterker voelt dan voor de ander, maar die liefde is er. Als je eraan denkt dat de Heer Jezus evenals voor jou ook voor je broeder is gestorven en dat je broeder ook de Heer Jezus liefheeft, is die ‘klik’ er. Je bent op het terrein van het leven en niet meer op het terrein van de dood. Broederliefde hoort bij het leven en niet bij de dood. Op het terrein van de dood heerst de dood, daar wordt gedood. Op het terrein van het leven is de atmosfeer van het leven en ben je omgeven door de sfeer van liefde.

“Wie zijn broeder niet liefheeft”, heeft daaraan geen deel, maar “blijft in de dood”. Het gaat hier natuurlijk om iemand die wel het woord ‘broeder’ in de mond neemt, maar geen nieuw leven heeft. Zo iemand leeft in de dood, heeft zijn verblijf in de dood, de sfeer en de geur van de dood hangen om hem heen. Hij is echter niet alleen door de dood omgeven, het kenmerkt hem ook, het is ook in hem.

V15. Iemand die zijn broeder niet liefheeft en in de dood verblijft, is tevens iemand die zijn broeder haat. Hij bekijkt zijn broeder met ogen vol dodelijke haat. Zijn gezindheid is die van een “mensensmoordenaar”. Hij is niet uit op het leven van zijn broeder, maar op zijn dood. Je weet dat zo iemand geen eeuwig leven in zich heeft wonen. Hij heeft het nooit gehad, het is er totaal afwezig. Dwaalleraars zijn niet uit op het voeden van het nieuwe leven, maar ze zijn erop uit om het geloof van de kinderen van God te vergiftigen met valse leringen.

V16. Met de liefde is dat volledig anders. Die zoekt niet de dood, maar het leven voor de broeders. Liefde gaat zelfs zover, dat zij zelf

in de dood gaat om aan anderen het leven te geven. Liefde moet je eerst leren kennen om zelf anderen te kunnen liefhebben. Je kunt liefde alleen leren kennen door die te ontvangen. Je kunt niet liefhebben als je zelf geen liefde ontvangen hebt, als een ander jou niet eerst liefde heeft bewezen. Jij hebt de liefde leren kennen door de Zoon van God, door wat Hij voor jou deed op het kruis (*Gl 2:20*). Hij heeft Zijn leven voor jou afgelegd.

Een voorbeeld. Als je ziet dat iemand dreigt te verdrinken en een ander redt hem, terwijl zijn redder daarbij verdrinkt, zie je liefde. Dat is echter liefde op afstand. Je neemt het waar, maar je bent geen betrokkene. Als *jij* echter de verdrinkingsdood dreigt te sterven en iemand redt jou ten koste van zijn eigen leven, dan ervaar je aan den lijve wat liefde is.

De Heer Jezus heeft Zijn leven voor je afgelegd. Dat is de hoogste uitdrukking van liefde. Een groter bewijs van liefde is niet mogelijk (*Jh 15:13*). En wat is het resultaat van die liefdedaad? Leven. Zie je de volkomen tegenstelling met wat Kaïn en de wereld bezielt en de valse leraren drijft? Hun inspirator is de duivel. De duivel leeft in de sfeer van de dood en blaast zijn instrumenten haat in om zoveel mogelijk mensen te vermoorden. Bij Christus hoort het leven, Hij is het middelpunt van het terrein van het leven.

Christus is gedood door moordenaars. Toch wordt het hier niet zo voorgesteld. Hier staat dat Hij Zijn leven "*heeft afgelegd*". Het is een daad van Hemzelf. Hij heeft Zijn leven gegeven. Dat is het hoogste en absolute bewijs van de liefde die iemand voor een ander heeft. Hij is liefde, Zijn natuur, Zijn Wezen, is liefde en die liefde heb je ervaren, want die heeft zich over jou ontfermd. Tegelijk is dat de norm voor jouw liefde voor je broeders en zusters. Als Hij jouw leven is, werkt dat in jou hetzelfde als in Hem. Dan behoort jij ook je leven voor je broeders en zusters af te leggen. Dat gaat wel heel ver, hè?

V17. Maar denk je dat dit in de praktijk ook echt een keer van je gevraagd zal worden? Ik acht die kans voor mezelf vrij klein, welhaast

uitgesloten. Het is alsof Johannes daarmee rekening houdt. Daarom geeft hij een andere test waaruit je kunt laten zien wat je voor je broeder of zuster overhebt. Je leven zul je misschien niet letterlijk voor je broeder of zuster moeten geven, maar je kunt je leven wel aan hen ter beschikking stellen, het voor hen inzetten (*1Ko 16:15; 1Th 2:8*). Hoe doe je dat?

Wel, je hebt aardse goederen. Nu zie je dat je broeder of zuster gebrek lijdt. De vraag is hoe je daarop reageert. Wie geen leven uit God heeft, in wie de liefde van God niet verblijft, sluit zijn hart daarvoor. Als er wel leven uit God is, als de liefde van God wel in je verblijft, reageer je totaal anders. Er zal dan een verlangen zijn om in dat gebrek, in dat tekort, te voorzien met de aardse goederen die je hebt.

Let erop, dat de broeder of zuster niet om hulp vraagt, maar dat de liefde het gebrek *ziet*, het waarneemt. De liefde handelt, zonder dat er een verzoek om hulp komt. Het is ook opmerkelijk dat het woord voor "*aardse goederen*" letterlijk 'het leven[sonderhoud] van de wereld' is. Zolang wij in deze wereld zijn, hebben we levensonderhoud nodig en kunnen we dat delen met anderen die daarin tekort hebben. Jakobus houdt zijn lezers voor dat wie zegt geloof te hebben, dat zal laten zien door te geven waar gebrek is (*Jk 2:15-16*). Johannes neemt het bezit van het nieuwe, eeuwige leven als uitgangspunt. Hier zie je dat de meest verheven waarheden in de meest dagelijkse omstandigheden hun uitwerking hebben.

Hierin zijn de voorschriften van het volk Israël ten aanzien van arme en rijke Israëlieten ook een illustratie voor ons (*Dt 15:7-11*). Als er arme Israëlieten waren, was dat een test voor de naastenliefde van de rijke Israëlieten. Er mochten geen uitvluchten worden gezocht om de verplichting te ontlopen om aan de arme naaste te geven. Een verstokt hart hield de hand gesloten. Wie een verstokt hart had, toonde dat hij God niet vertrouwde in de toezegging van zegen die Hij heeft gedaan. In de taal van Johannes kunnen we zeggen dat in zo iemand de liefde van God niet aanwezig was. Er was geen liefde tot God en geen liefde tot de naaste.

V18. Liefhebben is geen zaak van woorden alleen of van erover praten in algemene termen. Natuurlijk kan echte liefde uit woorden blijken. Je kunt door wat je zegt, anderen het bewijs van je liefde geven. Johannes zegt dit echter met het oog op de dwaalleraren die wel mooie praatjes hebben, maar bij wie geen echte zorg voor de gelovigen aanwezig is. Zij sluiten hun hart voor anderen en zijn uit op het bezit van anderen en willen hen aan zich onderwerpen (*vgl. Gl 2:4-5*). In dit licht moet je de oproep zien om niet lief te hebben “*met [het] woord of de tong, maar met [de] daad en in waarheid*”.

Liefhebben is een zaak van de daad en moet gebeuren in waarheid. Waarheid is hier niet de leer, maar heeft te maken met waarheid in het binnenste (*Ps 51:8*). Het gaat erom dat de liefde waarachtig en oprecht is. Er mag niet gegeven worden op basis van een kosten-batenanalyse. Als je geeft vanuit de gedachte er uiteindelijk beter van te worden, ontbreekt het aan oprechtheid.

Ergens beter van worden kan zowel in materieel als in geestelijk opzicht. Je kunt bijvoorbeeld ook iets aan een ander geven of voor een ander doen om daarvoor te worden geroemd. Ook dan kun je moeilijk van oprechte liefde spreken. Zelfs een gevoel van zelfvol-doening is ongepast. Dat bedoelt de Heer Jezus als Hij in ditzelfde verband – het bewijzen van weldadigheid – zegt dat je linkerhand niet mag weten wat je rechterhand doet (*Mt 6:3*).

Als het nieuwe leven werkt, zul je liefhebben met de daad en in waarheid zonder aan jezelf te denken. In de praktijk moeten we dat leren. We kunnen dat alleen leren van de Heer Jezus. Hij heeft volkomen onbaatzuchtig gegeven, zonder aan Zichzelf te denken.

Lees nog eens 1 Johannes 3:13-18.

Verwerking:

Hoe breng jij je liefde voor je broeder of zuster in praktijk?

1 Johannes 3:19-24

Vrijmoedigheid tegenover God

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

19 <En> hieraan zullen wij weten dat wij uit de waarheid zijn en ons hart overtuigen tegenover Hem, 20 dat als [ons] hart ons veroordeelt, God groter is dan ons hart en alles weet. 21 Geliefden, als <ons> hart [ons] niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid jegens God; 22 en wat wij ook bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden bewaren en doen wat voor Hem welbehaaglijk is; 23 en dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkaar liefhebben zoals Hij ons een gebod gegeven heeft. 24 En wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem; en hieraan weten wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest Die Hij ons gegeven heeft.

V19. In de vorige verzen heb je gelezen over de bewijzen van broederliefde. Johannes merkt nu op dat je bevestigt dat je uit de waarheid bent als je niet alleen over broederliefde *spreekt*, maar die ook *laat zien*. ‘Uit de waarheid zijn’ wil zeggen dat je uit God geboren bent. Je zult misschien bij jezelf opmerken dat de bewijzen zwak zijn en dat je praktijk van geven beter kan, maar het gaat erom dat het aanwezig is. Zoals je weet, gaat het Johannes om het nieuwe leven. Als dat aanwezig is, werkt het op die manier. Hij heeft het niet over *de mate waarin* het zichtbaar wordt, maar over *het feit dat* het zichtbaar wordt.

Als het zichtbaar wordt in je leven, mag jij je hart of je geweten voor Gods aangezicht de verzekering geven dat alles in orde is. Dit is geen excuus voor eventueel falen, maar de geruststelling voor een angstig gemoed dat door falen aan zichzelf gaat twijfelen.

V20. Als je over broederliefde spreekt, zul je wel, net als ik, direct aan je geweten merken dat je daarin toch wel behoorlijk tekortschiet. Het kan zelfs zijn dat je jezelf in een bepaald geval erop betrapt dat je doet alsof, terwijl je de echte broederliefde op dat moment niet voelt. Als dat zo is, als je hart je daarin veroordeelt, mag je gelijk ook eraan denken dat God groter is dan je hart en alles weet. Al die keren dat je geen broederliefde hebt laten zien, kan je tot de vraag brengen of je wel een gelovige bent. Het is immers een kenmerk van het nieuwe leven dat je de broeders liefhebt? Maar je mag je hart verzekeren dat alles in orde is en dat God groter is en alles weet.

Hij kent jou helemaal. Hij weet wat er in je is. Je mag, met Petrus, zeggen: 'U weet alle dingen, U weet dat ik U liefheb, hoezeer ik soms ook faal het te laten zien' (*Jh 21:17*). Je mag je aan Zijn beoordeling toevertrouwen en die beoordeling is heel wat beter dan die van mensen en ook dan die van jezelf (*1Ko 4:3-4*).

V21. Als je hart daarin rust heeft gevonden en het je niet veroordeelt, heeft dat een geweldige uitwerking op je omgang met God. Eerder voelde je een zekere schroom om tot God te gaan omdat je te veel naar jezelf en je praktijk keek. Enerzijds is het gevaarlijk om steeds naar jezelf te kijken. Dan zul je blijven leven tussen hoop en vrees, want je praktijk zal altijd gebreken blijven vertonen. Daarom is het zo belangrijk te luisteren naar de boodschap van Johannes, wat hij over het nieuwe, eeuwige leven zegt.

Anderzijds is het ook gevaarlijk om nooit naar jezelf te kijken. Het is niet zo dat je, als je eenmaal het eeuwige leven hebt, er maar op los kunt leven. Dat zul je trouwens ook niet willen. Je zult je bewust zijn van het feit dat de zonde nog in je is en dat je nog zondigt. Dat heeft Johannes ook gezegd in het begin van deze brief (*1Jh 1:8,10*).

Het gaat erom dat je een nieuw uitgangspunt voor je leven hebt gekregen. Dat uitgangspunt is niet je praktijk, maar je nieuwe leven. Als je weet dat God je daarin ziet, en als je, voor zover je dat be-

wust bent, geen dingen doet die niet goed zijn en ook geen dingen hebt die je nog moet belijden, mag je je verheugen in een vrijmoedige omgang met God.

“Vrijmoedigheid” is een indrukwekkend woord. Het is een enorm voorrecht vrijmoedigheid te hebben tegenover God. Je hebt toegang tot God gekregen (*Ef 2:18*) en bent nu thuis bij Hem. Je voelt je op je gemak bij Hem en mag Hem zeggen wat je op je hart hebt. Het hangt samen met je relatie tot Hem als kind. In je verhouding tot Hem is alles vrede (*Rm 5:1*). Je mag alles wat je begeert aan Hem bekendmaken (*Fp 4:6*). Er is bij Hem nooit een gedachte dat je te veel voor Hem bent of dat je Hem verveelt met je vragen. Het is een vrijmoedigheid die volkomen is omdat Hij volkomen is.

Dit past ook precies bij het thema van de geschriften van Johannes waarin het gaat om gemeenschap met de Vader en de Zoon. Hier spreekt hij over de ongestoorde verhouding van liefde die er is tussen de kinderen van God en de Vader. Hij beschrijft de familie-atmosfeer.

V22. In die sfeer, waarin kinderen zich thuis voelen, waarin ze zich aanvaard weten, bidden zij de Vader om dingen die ze nodig hebben. Van de dingen die zij vragen, weten ze dat de Vader hun die graag geeft, want ze kennen de verlangens van de Vader. Bovendien geeft de Vader hun die graag omdat de kinderen zich gedragen zoals Hij, de Vader, dat wenst.

Als Hij naar hen kijkt en ziet dat ze “Zijn geboden bewaren” en daardoor “doen wat voor Hem welbehaaglijk is”, verheugen zij Zijn hart. Hij geniet van hen. De kinderen hebben de vrijheid om alles te zeggen wat er op hun hart is en de Vader heeft de vrijheid alles te geven wat er voor Zijn kinderen in Zijn hart is. Deze situatie is er een van harmonie, van welbevinden.

Als je dit zo hebt gelezen, kan ik me voorstellen dat je denkt: ‘Dit soort bidden ken ik niet. Alleen vragen wat de Vader mij graag geeft? Weten dat ik krijg waar ik om heb gevraagd omdat ik Zijn

geboden bewaar en doe wat voor Hem welbehaaglijk is? Dat is voor mij onmogelijk.' Het is in dit verband goed om te zeggen dat er verschillende vormen van bidden zijn.

Je leest over een bidden waarvoor we niet eens de goede woorden weten te vinden. Dat zijn de *"onuitsprekelijke verzuchtingen"* (Rm 8:26), waarbij de Heilige Geest de gevoelens verwoordt die wij niet kunnen verwoorden. De rust die deze vorm van bidden geeft, is dat je weet dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben (Rm 8:26-28).

De tweede vorm is het bekendmaken aan God van al je verlangens. Je weet niet of je om de goede dingen bidt, maar je mag het wel allemaal vertellen. De rust die deze vorm van bidden geeft, is de vrede van God die je hart en gedachten vult met het besef dat Hij weet wat goed voor je is (Ep 4:6-7).

De derde vorm heb je hier. Deze vorm gaat uit van de rust die je in en van God hebt, terwijl er ook een voorwaarde aan verbonden is. Het is echter geen voorwaarde waarbij je iets moet doen, maar een voorwaarde waaraan je al voldoet. Dat zie je aan het woord *"omdat"*. Er staat niet dat je van Hem ontvangt *als* je Zijn geboden bewaart, maar *omdat* je Zijn geboden bewaart, waardoor je doet wat voor Hem welbehaaglijk is.

V23. Over welke geboden gaat het hier? Over Zijn gebod om te *"ge-loven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus"*, waaraan direct wordt gekoppeld dat we *"elkaar"* moeten *"liefhebben"*. Dit betekent dat het gaat om 'geloof' en 'broederliefde'. Je hebt al geconstateerd dat die bij jou aanwezig zijn. Kijk, dan wordt het al iets begrijpelijker.

Om het volle profijt van het bidden te hebben is het belangrijk dat jij je bij God thuis voelt en dat je in gemeenschap met Hem leeft. Je leert Hem en Zijn wil alleen kennen door in gemeenschap met Hem Zijn Woord te onderzoeken. Dat zal je geloofsvertrouwen versterken en je bekendmaken met Zijn verlangens. Daar zul je dan ook in

kinderlijk vertrouwen om gaan vragen. Hij schenkt jou wat Hij wil geven, maar Hij geeft het graag als antwoord op je gebed.

Het gaat erom, niet *of*, maar *dat* je Zijn geboden bewaart. Als je leest wat die geboden zijn, blijkt het om één gebod te gaan dat uit twee aspecten bestaat. Het eerste aspect van het gebod is geloven "*in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus*". Je kunt dit het *verticale* aspect van het gebod noemen. Geloven heeft te maken met gehoor geven aan, luisteren naar, Hem op Wie je geloof zich richt. Direct daaraan verbonden is het "*elkaar liefhebben*". Je kunt dit tweede aspect het *horizontale* aspect van het gebod noemen. Liefhebben kun je niet losmaken van geloof in Gods Zoon.

De kern van het christendom is de liefde, maar dan wel *Gods* liefde. Het is niet *zo*, dat alles wat mensen liefde noemen uit God is en dat overal waar die liefde is, God is en dat we daar te maken zouden hebben met christenen. 'Liefde is God' is een misleidende, afschuwelijke uitspraak. Nee, mensen kunnen elkaar alleen waarachtig liefhebben met de liefde van God als ze geloven in de Zoon van God. Het gebod om elkaar lief te hebben heeft Hij ons gegeven. Het is niet aan je opgelegd om daardoor te bewijzen dat je je aan de wet houdt en het leven wilt verdienen, maar om te bewijzen dat je het eeuwige leven hebt.

V24. Het bewaren van Zijn geboden laat zien dat jij in Hem verblijft en Hij in jou. Bewaren is niet alleen maar kennen, ervan weten of kunnen opnoemen. Het is zelfs niet het gewoon doen wat er wordt gezegd. Bewaren wil zeggen dat je erover nadenkt omdat het je vreugde is erover na te denken. God wil graag dat je Zijn geboden doet met een hart dat ernaar verlangt Zijn wil te doen. Zo was het bij de Heer Jezus tijdens Zijn leven op aarde (*Ps 119:47,35*). Zo is het ook voor het nieuwe leven dat je hebt, want dat is Hij. Het geldt ook wel voor de wet van de tien geboden, maar die wet gaat op in het veel meer omvattende en diepgaandere gebod van de wil van de Vader.

Als extra zekerheid dat Hij in jou blijft, wijst Johannes erop dat God jou ook Zijn Geest heeft gegeven. Je weet toch dat je Die hebt ontvangen (*Ef 1:13*)? Wel, dat onderstreept dat je nieuw leven hebt. De Geest Die in jou is, overtuigt je ervan dat de Heer Jezus als het eeuwige leven in jou is. Is dat niet een geweldige bevestiging door God?

Lees nog eens 1 Johannes 3:19-24.

Verwerking:

Hoe is het met jouw vrijmoedigheid tegenover God? Wat vraag je Hem?

1 Johannes 4:1-6

Gods Geest en de geest van de antichrist

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Geliefden, gelooft niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld. 2 Hieraan kent u de Geest van God: iedere geest die Jezus Christus als in [het] vlees gekomen belijdt, is uit God; 3 en iedere geest die niet Jezus <als in het vlees gekomen> belijdt, is niet uit God; en dit is de [geest] van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en hij is nu al in de wereld. 4 U bent uit God, kinderen, en hebt hen overwonnen, omdat Hij Die in u is, groter is dan hij die in de wereld is. 5 Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. 6 Wij zijn uit God; wie God kent, hoort ons; wie niet uit God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling.

V1. In het laatste vers van het vorige hoofdstuk heeft Johannes al even gewezen op het feit dat je de Heilige Geest bezit (1Jh 3:24). Daar noemt hij Hem als onderstreping van de zekerheid dat God in jou verblijft. In het gedeelte dat je nu voor je hebt, zal hij het werk van Gods Geest stellen tegenover het werk van de geest van de antichrist.

Je kunt onderscheiden wat van Gods Geest komt en wat komt van de geest van de antichrist door te vragen naar de belijdenis van Jezus Christus. Dit is de eerste toetssteen. Er is nog een toetssteen in dit gedeelte. Dat is de vraag bij wie iemand, die zich als leraar aandient, gehoor vindt voor zijn boodschap (vers 6). Er is sprake van een gezelschap van luisteraars dat bestaat uit hen die uit God zijn en een gezelschap van luisteraars dat bestaat uit hen die uit de wereld zijn. Zij die uit God zijn, luisteren naar de apostelen; zij die uit de wereld zijn, luisteren naar de geest van de antichrist.

Johannes begint met je als 'geliefde' aan te spreken. Dat is een prachtig uitgangspunt voor de oude apostel. Het geeft uiting aan de zorg die hij voor je heeft. Vanuit die zorg wil hij je waarschuwen om niet onnozel allerlei mooie praatjes over God en Zijn Zoon te aanvaarden alsof die woorden automatisch van God komen. Zodra je hoort spreken over God en Jezus zou je kunnen denken dat het wel goed zit. Zo is het dus niet. Je moet de geesten beproeven. Je moet weten uit welke bron ze spreken.

Er zijn wel voorbeelden in de Bijbel die laten zien dat ook ongelovigen soms hebben geprofeteerd door de Geest van God, zoals Bileam (*Nm 24:2*). Wat hij toen zei (*Numeri 23-24*), kwam uit de goede bron. Maar toen hij het volk de raad gaf om tegen het Woord van God in trouwbrek te plegen, sprak hij vanuit een verkeerde bron (*Nm 25:1; 31:16*).

Er staat niet dat je mensen op de proef moet stellen om te weten of zij wel gelovigen zijn, of dat zij de rechte leer aanhangen, maar er wordt gesproken over geesten. Het gaat niet om een orthodoxe belijdenis, maar om de vraag uit welke bron de mensen spreken. Is de bron de Heilige Geest of een demonische geest? Dat is de vraag waar het om gaat. Het gaat erom mensen te ontmaskeren die zich als profeten presenteren en beweren met een boodschap van God te komen, terwijl ze in werkelijkheid de leugen brengen en dus door een demonische geest spreken.

Het gaat om geesten die de werking van de Heilige Geest imiteren. De geest van de islam bijvoorbeeld is duidelijk een demonische geest en geen imitatiegeest. Bij de valse profeten die zijn uitgegaan, is dat anders. Zij imiteren de Geest van God, waar natuurlijk een demonische geest achter zit. Dat ze zijn "*uitgegaan*", wijst op activiteit. Activiteit maakt altijd indruk. Wat ook indruk maakt, is dat ze met velen zijn. Je kent de invloed daarvan misschien wel. Als veel mensen iets beweren, maakt dat meer indruk dan wanneer een enkeling iets zegt.

V2. De toetssteen is hoe over de Heer Jezus wordt gedacht. De Heilige Geest brengt alleen naar voren wat tot verheerlijking van de Heer Jezus dient en Hij doet dat met vreugde. De satan en zijn engelen doen het omgekeerde. Ze kunnen mooi praten, maar er is niets wat Hem verheerlijkt. Integendeel, zij zijn erop uit Hem te onteren. Het gaat niet slechts om historische heilsfeiten, maar om feiten verbonden met de Persoon van Christus. Hij moet beleden worden als het Woord dat werkelijk vlees geworden is (*Jh 1:14*).

Hij heeft niet tijdelijk de gedaante van bloed en vlees aangenomen. Dat Hij "*in [het] vlees*" gekomen is, wil zeggen dat Hij Mens geworden is. Dat Hij Mens is, hoort vanaf het moment dat Hij dat is geworden onverbrekkelijk tot Zijn Persoon. Hij is waarachtig Mens geworden en is dat tot in eeuwigheid. Als Hij nu niet meer Mens zou zijn, was Hij nooit waarachtig Mens geweest.

Dat Hij in het vlees "*gekomen is*", houdt per definitie in dat Hij als God altijd heeft bestaan. Iemand kan alleen in het vlees *komen* als Hij een voorbestaan als God heeft. Hij heeft van eeuwigheid bestaan als de eeuwige Zoon. De belijdenis dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is dan ook tevens een belijdenis van de Godheid van de Heer Jezus.

V3. Als je met iemand over de Heer Jezus spreekt en er komt geen duidelijke belijdenis over Hem uit zijn mond, dan zit het niet goed. Zo iemand is niet uit God, dat wil zeggen is niet uit God geboren (*1Jh 3:9-10*). Het niet kunnen afleggen van deze belijdenis betekent dat zo iemand niet opnieuw geboren is.

Iemand die uit God geboren is en daardoor nieuw leven heeft, houdt van de Heer Jezus. Dat zal ook te merken zijn. Zeggen van Hem te houden zonder er iets van te laten zien is een leugen uitspreken. Het gaat om de belijdenis van 'Jezus'. Waar je nieuw leven ontmoet, zal het niet nodig zijn Hem nader te verklaren. Familieleden herkennen elkaar direct.

De geest van de antichrist belijdt Jezus niet als in het vlees gekomen. Het gaat er niet alleen om wat deze geest zegt, maar ook om de hele geest waarin hij komt en optreedt (2Th 2:3). Het is iemand die Jezus niet belijdt en verder ook in geen enkel opzicht rekening houdt met God. De antichrist is de mens in wie de zonde in zijn volheid aanwezig is. De antichrist als persoon moet nog komen, maar zijn geest is nu al in de wereld aanwezig. Die geest is niet uit God, maar komt voort uit de satan.

V4. Wat moet je nu doen als je merkt dat je met een dergelijke geest te maken hebt? Je hoeft niets te doen. Je mag iets weten en dat is dat je een overwinnaar bent van die geest. Je hebt hem niet overwonnen door een discussie te winnen. Je moet niet eens aan een discussie beginnen, want dan lijdt je juist de nederlaag. Eva ging ook met de duivel in gesprek en was de verliezer. Je hoeft niet alle argumenten van de tegenstanders te kennen en te weerleggen. Je moet eenvoudig blijven bij wat je in het begin is geleerd, dat is bij de waarheid die jou door de apostelen is bekendgemaakt.

Je bent uit God geboren en mag jezelf zien in de positie van overwinnaar omdat jij door het geloof in de Naam van de Zoon van God de Heilige Geest in je hebt. En het is toch geen vraag wie er groter is, de Geest Die in jou is, of de geest die in de wereld is? Daarom hoef je je niet onder de indruk te laten brengen door alle vertoon van geesten die je willen wijsmaken dat jij maar een armzalig geloof aanhangt en dat zij je met hogere vormen van waarheid bekend kunnen maken. Blijf bij het geloof dat je in het begin hebt gehoord. Dan gedraag je je als overwinnaar en wijkt de vijand (1Jh 5:4).

V5. De aanhangers en verkondigers van de dwaalleer "*zijn uit de wereld*", ze hebben daar hun oorsprong en daar zijn ze thuis. Alles wat er uit hen komt, is wat ze zijn en waarbij ze horen. Dat vindt aansluiting bij allen die bij de wereld horen en niet bij de gelovigen. De wereld is in de macht van de satan en wordt door hem bestuurd. Vanuit dat boze systeem zendt hij zijn demonen om hun verderfelijke leringen aan de man te brengen. Wat zij brengen, sluit perfect aan

bij mensen die tot de wereld behoren. Die mensen horen hen omdat zij dezelfde taal spreken als de mensen van de wereld.

V6. Jij hoort niet meer bij de wereld. Daarom luister je niet naar hen. Omdat jij God kent, luister je naar de apostelen, want zij “zijn uit God”. Het gaat om een radicale tegenstelling, om de tegenstelling tussen waarheid en dwaling. Er is geen enkele verbinding tussen die twee. Zo is er ook geen enkele verbinding tussen hen die uit God zijn en hen die niet uit God zijn. Alles wat jij als kind van God met liefde ontvangt, daarvan begrijpt de ongelovige niets. Hij luistert er niet naar.

Je kunt de woorden “hoort ons” ook ruimer toepassen dan alleen op de apostelen en wel op allen die Gods Woord verkondigen. Het gaat dan om het *woord* van de apostelen, ofwel het geïnspireerde Woord van God. Je zult graag luisteren naar leraren die je Gods Woord uitleggen en je opbouwen in je geloof. Zij wijzen niet op zichzelf en proberen ook niet jou voor hun ideeën te winnen, maar ze wijzen op Christus. Als je hen hoort, vindt dat aansluiting in je hart omdat de Geest daarin woont.

Dat zal natuurlijk alleen zo zijn als de woorden die je hoort, in overeenstemming zijn met de Schrift. Daarbij maakt het niet uit door wie ze gesproken worden, of dat nu een erkende prediker is of een volledig onbekende gelovige. De toets is Gods Woord, het geschreven Woord. Als dat gesproken wordt, onder de leiding van de Heilige Geest, hoor jij daarnaar.

Lees nog eens 1 Johannes 4:1-6.

Verwerking:

Hoe weet je of iets uit de Geest van God is of dat het uit de geest van de antichrist komt?

1 Johannes 4:7-14

God is liefde

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

7 Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God. 8 Wie niet liefheeft, heeft God niet gekend, want God is liefde. 9 Hierin is de liefde van God ten aanzien van ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld heeft gezonden, opdat wij zouden leven door Hem. 10 Hierin is de liefde, niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden. 11 Geliefden, als God ons zó heeft liefgehad, behoren ook wij elkaar lief te hebben. 12 Niemand heeft ooit God aanschouwd. Als wij elkaar liefhebben, blijft God in ons en Zijn liefde is in ons volmaakt. 13 Hieraan weten wij dat wij in Hem blijven en Hij in ons, dat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft. 14 En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon heeft gezonden als Heiland van de wereld.

V7. Na het waarschuwende onderwijs met betrekking tot dwaalgeesten in de vorige verzen richt Johannes zich weer op de natuur van God die jij als kind van God hebt gekregen. Hij begint weer met je aan te spreken als ‘geliefde’. Daarmee wil Johannes je laten voelen dat hij je liefheeft, want je hebt evenals hij de Heer Jezus als je leven. Hij zegt er tevens mee dat je een ‘geliefde’ van God bent. Góð heeft je lief.

Dat je de natuur van God hebt, moet zichtbaar worden, want liefde op zich kun je niet zien. De liefde die je voor de ander hebt, “is uit God”. Dat de liefde uit God is, wil niet zeggen dat elke vorm van liefde afkomstig is van God. Uit het verband blijkt dat het om Goddelijke liefde gaat. Je leest in Gods Woord ook over de liefde van de mens die hij van zijn Schepper heeft gekregen. Dat wordt wel ‘natuurlijke liefde’ genoemd en daarmee wordt bijvoorbeeld de liefde van ouders voor hun kinderen bedoeld en omgekeerd. Die

liefde heeft God ook gegeven. Die liefde kan echter verkoelen. Met natuurlijke liefde bedoelt God niet een verkeerde liefde, zoals bijvoorbeeld homofiele liefde. Dat is een onnatuurlijke liefde.

De Goddelijke liefde kan nooit verkoelen. Die liefde is onafhankelijk van de reactie van degene aan wie ze wordt bewezen. Die liefde is in jou en is het bewijs dat je uit God geboren bent en God kent. Je ziet hoe liefhebben wordt verbonden aan de bron van herkomst en de kennis daarvan. *Leven* – door geboorte uit God – en *kennen* – van Degene uit Wie je geboren bent – horen bij elkaar. Door de nieuwe geboorte heb je een gekende relatie met Hem. Je weet bij Wie je hoort, je kent Hem.

V8. Iemand bij wie de Goddelijke liefde ontbreekt, heeft geen relatie met God. Zo iemand heeft God zelfs nooit gekend, er is nooit enige relatie met Hem geweest. Hoe mooi iemand ook over Hem kan spreken, hij is een bedrieger en misleider. God niet kennen betekent dat er geen gemeenschap met God is. Het woord 'kennen' heeft in de Bijbel de betekenis van 'gemeenschap hebben met'. De betekenis van 'kennen' komt mooi tot uiting in *Genesis 4*. In de Herziene Statenvertaling lees je daar: "*En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw*" (*Gn 4:1*) Letterlijk staat er: 'Adam kende Eva', zoals de voetnoot bij *Genesis 4:1* in de genoemde vertaling vermeldt. Gemeenschap is een zaak van de diepste intimiteit. Het spreekt dan ook boekdelen als Johannes hier 'liefhebben' van God verbindt met 'kennen' van God, omdat God liefde is.

Het echte liefhebben komt van God, "*want God is liefde*". Alleen als er Goddelijke liefde is, is er liefde voor elkaar, een liefde die voortkomt uit gemeenschap met God. Als we over God spreken als liefde en dat Zijn liefde in ons is en wij daardoor met die liefde kunnen liefhebben, kun je dat met een zee vergelijken. Als hier staat 'God is liefde', sta je als het ware bij de zee. Dat Hij als liefde in je woont, kun je vergelijken met een emmer die gevuld is met water uit de zee. Als je de emmer in de zee onderdompelt, kun je zeggen dat de zee in de emmer is. Zo is het met je hart dat ondergedompeld is in

de liefde van God. Je moet er maar eens over nadenken en het zal je overweldigen.

V9. God heeft een groot bewijs gegeven van het feit dat Hij liefde is. Liefde is onzichtbaar en moet worden geopenbaard. God bewoont een ontoegankelijk licht (*1Tm 6:16*). Nooit zouden wij iets van Hem hebben gekend als Hij Zich niet had geopenbaard. Hij heeft Zijn liefde zichtbaar gemaakt door “Zijn eniggeboren Zoon” te geven, of beter, zoals er staat, “in de wereld” te zenden.

Wij hadden God nooit kunnen kennen als Hij dit niet had gedaan. Wij hadden nooit iets geweten van het geheim in God van de wederkerige liefde tussen de Vader en de Zoon. Johannes spreekt over de ‘eniggeboren Zoon’. Dat wil niet zeggen dat Hij pas Zoon is geworden bij Zijn geboorte. Hij is altijd de eniggeboren Zoon geweest. ‘Eniggeboren’ betekent uniek, enig in Zijn soort. Als zodanig heeft de Vader Hem gezonden en is Hij gekomen.

Je leest dat die liefde “ten aanzien van ons geopenbaard” is. Dat houdt in dat het bewijs van Gods liefde volledig buiten jou ligt. Dwaalleren spreken ook over liefde, maar dan als een mystieke ervaring om daardoor iets van God te leren kennen. Daarvoor moet je dan tot jezelf inkeren en afgaan op je eigen gevoelens. Zo is het niet. ‘Ten aanzien van’ jou betekent dat het wel buiten jou ligt, maar ook dat jij die openbaring hebt mogen waarnemen, erkennen en aanvaarden. Daardoor heb je leven ontvangen.

V10. Je had geen leven, want je was dood in overtredingen en zonden (*Ef2:1*). Doordat je dood was, was het onmogelijk om God lief te hebben. Behalve dat je dood was, was je ook schuldig omdat je God niet liefhad. Daarom had je verzoening nodig. Ook daarin heeft de liefde van God voorzien. Een zoenoffer was nodig om aan de heiligheid en gerechtigheid van God te voldoen.

Bij jou en mij was geen liefde voor God. Alles in Gods liefde is van Hem uitgegaan. Zijn hart is naar jou uitgegaan omdat Hij ook jou deel wilde laten uitmaken van een gezelschap van mensen dat Hij in

Zijn tegenwoordigheid, aan Zijn hart, wilde brengen. Alles wat dat in de weg stond, heeft Hij weggenomen door Zijn Zoon als “zoenoffer voor onze zonden”, ook voor die van jou, te zenden. Je ziet hierin de grote prijs die Hij daarvoor heeft willen betalen.

Dat God liefde is, moet niet worden verlaagd tot ‘God *kan* liefhebben’, alsof er momenten zijn dat Hij niet liefheeft. Gods liefde is duidelijk geworden op het kruis van Golgotha. Daardoor weet je wat liefde is. De maatstaf is dat God in Zijn liefde Zijn Zoon heeft gegeven voor zonden die Hij Zelf niet heeft gedaan.

V11. Johannes trekt nu de volgende conclusie: als God ons op die verheven en indrukwekkende wijze heeft liefgehad, kan het niet anders dan dat ook wij elkaar liefhebben. Zo maken ook wij zichtbaar dat God liefde is.

V12. Niemand heeft God ooit kunnen zien, maar Gods liefde is zichtbaar geworden door Zijn Zoon Die Hij in de wereld heeft gezonden (Jh 1:18). De Zoon is echter niet meer op aarde, maar de familie van God wel. Deze familie heeft de Zoon als hun leven. Wat eerst de Zoon heeft gedaan toen Hij op aarde was, behoort nu te gebeuren door de familie van God. En hoe maakt de familie van God het mogelijk dat God wordt aanschouwd? Door elkaar lief te hebben!

Het openlijke getuigenis van Wie God is, wordt gegeven als er liefde is onder de gelovigen, onder hen die de natuur van God hebben. Uit jouw liefde tot je broeder en zuster blijkt dat God Zijn verblijf in jou heeft en dat Zijn liefde in jou volmaakt is. Dat wil zeggen dat Zijn liefde in jou volledig tot uitdrukking komt als jij je broeder en zuster liefhebt. Al je handelingen tegenover je broeder en zuster zijn dan in wezen Gods handelingen. De liefde tot de ander komt in jou tot zijn volle recht en doel.

Als God, Die de bron van liefde is, Zijn verblijf in jou heeft – en dat is zo! –, werkt de liefde in jou niet anders dan in Hem, Die de bron ervan is. Waar de liefde van God vanuit die bron tot uiting komt, kan dat alleen gebeuren in de volmaaktheid die de bron eigen is.

Je weet het inmiddels, maar ik herinner je er nog een keer aan, dat Johannes de dingen voorstelt in hun wezen en niet naar de soms matige praktijk die wij laten zien. Dat mag je niet blind maken voor de verkeerde dingen, maar dat is hier niet aan de orde. Je wordt hier gezien in verbinding met het zoenoffer waardoor je zonden zijn weggenomen. God ziet je zonder zonden en zo moet je hier ook naar jezelf en de ander kijken.

V13. Mocht je je afvragen hoe je kunt weten dat God in jou verblijft en dat jij in God verblijft, dan geeft Johannes nog een zekerheid. Je mag dat namelijk weten door het feit dat God jou *“van Zijn Geest gegeven heeft”*. Daardoor heb je nu al deel aan dezelfde sfeer van gemeenschap die je straks zult genieten in het huis van de Vader. *“Van Zijn Geest”* houdt in dat de volheid van het genot nog moet komen in het Vaderhuis. De Geest is je gegeven omdat alleen de Geest weet wat in God is (1Ko 2:11). Je hebt de kennis van de waarheid – dat jij in God bent en Hij in jou is – niet uit jezelf of een mens, maar uit Gods Geest. Door de Geest deel je met God wat van Hem is.

V14. De Geest geeft je innerlijk de verzekering dat jij in God verblijft en dat God in jou verblijft. Maar er wordt nog iets aan toegevoegd wat uiterlijk is, dat wil zeggen wat buiten jou ligt, maar wat jij wel ziet en waarvan je getuigt. Je hebt de Geest niet gezien en je getuigt ook niet van allerlei geestesgaven die jijzelf of anderen zouden hebben. Wat de Geest je heeft laten zien en waarvoor Hij jou de kracht geeft om daarvan te getuigen, heeft betrekking op de Zoon, Die door de Vader *“als Heiland van de wereld”* gezonden is.

Het ‘aanschouwen’ en ‘getuigen’ van deze dingen zijn ook prachtige uitingen van het nieuwe leven dat je hebt gekregen. Daardoor kunnen ook zij die daaraan nog geen deel hebben, ervan horen, en als zij zich bekeren er ook deel aan krijgen.

Lees nog eens 1 Johannes 4:7-14.

Verwerking:

Hoe heb jij de liefde van God leren kennen en hoe werkt die liefde in jou?

1 Johannes 4:15-21

Volmaakte liefde

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

15 Wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem en hij in God. 16 En wij hebben onderkend en geloofd de liefde die God ten aanzien van ons heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem. 17 Hierin is de liefde bij ons volmaakt (opdat wij vrijmoedigheid hebben in de dag van het oordeel), dat zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld. 18 In de liefde is geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit, want de vrees houdt straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde. 19 Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. 20 Als iemand zegt: Ik heb God lief, en hij haat zijn broeder, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder niet liefheeft die hij gezien heeft, kan God niet liefhebben Die hij niet gezien heeft. 21 En dit gebod hebben wij van Hem: dat wie God liefheeft, ook zijn broeder moet liefhebben.

V15. Er is nog een zekerheid, waaraan je kunt weten of iemand in God zijn verblijf heeft en of in zo iemand God Zijn verblijf heeft. Die zekerheid is de belijdenis “dat Jezus de Zoon van God is”. Deze belijdenis is geen diepe of onbegrijpelijke waarheid, maar is de belijdenis van iedere ware gelovige. Er is geen gelovige die dit niet belijdt, ongeacht of hij jong of oud is. Het is een geweldige waarheid. De vernederde Mens Jezus is de Zoon van God. Hij was dat niet alleen toen Hij op aarde was, Hij is het nog steeds. Wie dat niet gelooft, is geen kind van God.

God heeft gemeenschap met hen die precies zo over Jezus denken als Hij. Zulke mensen voelen zich volkomen thuis bij God. Dat is wat God wenst. Het woord ‘belijden’ geeft dat ook prachtig aan. Belijden betekent ‘hetzelfde zeggen’ en in dit geval houdt dat in het-

zelfde zeggen als God. Je vindt die gedachte ook terug in “als wij onze zonden belijden” (1Jh 1:9). Dan spreken we daarmee uit dat God gelijk heeft met alles wat Hij altijd over onze zonden heeft gezegd. Je hebt Zijn gedachten over Zijn Zoon en over jezelf en over de wereld erkend en aanvaard. Als je eraan denkt dat je ver van God verwijderd was en nu gebracht bent in een dergelijke kring van heerlijkheid, komt alle eer daarvoor aan God toe.

V16. Johannes spreekt met grote stelligheid over wat hij en alle gelovigen, “wij” – dit woord staat voorop en heeft daardoor nadruk – “hebben onderkend en geloofd”. Het is verheven boven alle twijfel die dwaalleraren hierover willen zaaien. Jij mag dat ook voor jezelf zo stellen. Jij hebt onderkend en geloofd “de liefde die God ten aanzien van” jou heeft. ‘Onderkennen’ betekent dat je hebt ingezien, en ‘geloven’ betekent dat je hebt aanvaard.

Nog eens klinkt die prachtige uitdrukking “God is liefde”. Je kunt het wel uitjubelen: God is liefde! Je hebt het ervaren, je bent door Zijn liefde gered. Je hebt de openbaring van Zijn liefde gezien in het zenden van Zijn Zoon en in het zoenoffer dat de Zoon voor je zonden is geworden. Daardoor heb je leven uit God. De Zoon is je leven. Dat houdt in dat jij in de liefde verblijft en dat jij in God verblijft en dat God in jou verblijft.

V17. Die liefde kan bij jou evenals bij iedere andere gelovige niet anders dan “volmaakt” zijn. Als God liefde is en Hij verblijft in jou en jij in Hem, is er in die liefde geen enkel gebrek. Je kunt dat merken als je denkt aan “de dag van het oordeel”. Denk je dat de beoordeling van God anders zal zijn dan nu als die dag komt? Natuurlijk niet. Je kijkt daarom met vrijmoedigheid naar die dag uit. Je hebt niets te vrezen van de Rechter, want ‘zoals Hij is, ben jij in de wereld’. En hoe is Hij? Hij is in de heerlijkheid, omgeven door heerlijkheid, zonder iets met zonde te doen te hebben. Jij weet dat Hij het werk heeft volbracht en dat je Hem als je leven hebt. Daardoor ben je zoals Hij is, hoewel je nog niet bent waar Hij is.

Het gaat hier niet om je positie in Christus voor God. Je positie in Christus voor God laat Paulus je zien in de brieven die hij heeft geschreven. Johannes laat zien dat de Heer Jezus bij God is, in volle gemeenschap met God in een sfeer en plaats waar alles aan de liefde van God beantwoordt. Daar is geen enkele gedachte meer aan de zonde, want die is volkomen uitgeboet. En wat Hij is, ben jij in de wereld. Je leeft in een sfeer waar alles tegen God is, maar wat jou persoonlijk betreft, ben je als Hij. Er is volkomen gemeenschap met God, harmonie en rust en vrede. Je bent gebracht in gemeenschap met Goddelijke Personen. Je hoeft dan ook geen angst te hebben voor het oordeel.

Johannes heeft al twee keer eerder over vrijmoedigheid gesproken. In 1 Johannes 2 gaat het over de vrijmoedigheid bij de komst van de Zoon, hoe je dan zonder enige belemmering Hem tegemoet kunt treden (1Jh 2:28). In 1 Johannes 3 staat dat je nu al vrijmoedigheid hebt en wel in je verhouding tot God, om in vertrouwen Hem te vragen wat je nodig hebt (1Jh 3:21).

Als Johannes voor de derde keer over vrijmoedigheid spreekt, heeft dat wel verband met 1 Johannes 2:28, maar hij gebruikt daarbij nu de uitdrukking "*de dag van het oordeel*". Daarmee plaatst hij het moment waarop alle dingen in het ware licht gesteld zullen worden voor je aandacht. Nu mag veel nog onduidelijk of verward zijn, maar in de dag van het oordeel zal blijken hoe de dingen werkelijk zijn. Dan zal de volmaaktheid van de liefde van God in jou alleen maar des te duidelijker blijken. De dag van het oordeel is er nog niet, maar de vrijmoedigheid is er al wel.

V18. De gedachte aan vrees hoort niet bij de vrijmoedigheid, want vrees hoort niet bij de liefde. Liefde is de volkomen uiting van Wie God is en God heeft geen enkele vrees. Nu je de volmaakte liefde kent en die volmaakte liefde in jou aanwezig is, is de vrees uitgedreven. Je ziet dat God in Zijn liefde alles heeft weggenomen wat verhinderde om in gemeenschap met Hem te leven. Dat leven in gemeenschap met Hem is op aarde even volmaakt als dadelijk bij

Hem in de hemel. De omstandigheden zijn dan anders, maar niet het nieuwe leven dat je nu al hebt.

Het is niet voor te stellen dat iemand, na alles wat Johannes in deze brief heeft uiteengezet, nog vrees voor God heeft met het oog op de eeuwige straf. Jij zult volmondig beamen dat angst voor een oordelend God volkomen is weggenomen door wat je hebt gezien van Zijn liefde. Johannes gebruikt een krachtig woord als hij zegt dat de vrees is 'uitgedreven'. Er is een kracht in de liefde werkzaam waartegen de vrees het moet afleggen. Wie bang is voor God, "is niet volmaakt in de liefde". Wie bang is, heeft de liefde van God niet begrepen omdat hij er geen deel aan heeft (vgl. Mt 25:25,30). Zulke pijnlijke angst voor straf past niet in de vertrouwelijke sfeer van liefde waarin Gods kinderen mogen verkeren.

Het kan zijn dat je je afvraagt hoe dit is te rijmen met de oproep van Petrus om God te vrezen (1Pt 1:17). Petrus doelt echter niet op de angst voor het eeuwig oordeel, maar op het gepaste ontzag voor Hem Die vol majesteit is. Je zult het met me eens zijn dat dit een aspect is, waar je ook rekening mee wilt houden. Johannes bedoelt niet te zeggen dat je nu zonder respect voor God moet zijn. Vertrouwelijkheid en respect gaan goed samen.

V19. Johannes besluit in dit vers het gedeelte over liefde met een samenvatting: "Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad." Hij zegt daarbij niet of het gaat om onze liefde tot God of om onze liefde tot de broeders en zusters. Beide aspecten mogen en kunnen niet van elkaar gescheiden worden. Dat jij kunt liefhebben, is omdat Hij jou eerst heeft liefgehad. Hij is de bron.

Johannes verklaart niet nader Wie die 'Hij' is. Het kan de Vader zijn en het kan de Zoon zijn. Het maakt ook niet uit. Zowel de Vader als de Zoon is God en daarom is zowel de Vader als de Zoon liefde. De Vader heeft dat bewezen door voor jou Zijn Zoon te geven en de Zoon heeft dat bewezen door voor jou Zichzelf te geven. Wie deze liefde kent, kan niet anders dan ook liefhebben.

V20. Nu je tot *vers 19* hebt gezien wat liefde is, komt vanaf *vers 20* de test van de liefde. Iemand kan beweren dat hij God liefheeft, maar hoe kun je weten dat dit werkelijk waar is? Wel, je hebt in deze brief steeds weer ontdekt dat Gods natuur terug te vinden is in je broeder en zuster en dat zij in dezelfde relatie tot God staan als jij. Wie zegt dat hij God liefheeft, zal allen liefhebben die de Zoon van God als hun leven hebben. Leven uit zich. Wat wordt beweerd, moet te zien zijn in de broederliefde. God kun je niet zien, je broeder kun je wel zien.

Het woord 'gezien' wil zeggen dat je iets goed hebt gezien, dat je er uitvoerig aandacht aan hebt besteed. Zo hebben de discipelen naar de Heer Jezus gekeken (*1Jh 1:1*), waardoor ze hebben leren kennen Wie de Vader is. Zo moet je ook kijken naar je broeder, voor wie Christus is gestorven.

Iemand bij wie voor zijn broeder in plaats van liefde haat aanwezig is, terwijl hij zegt God lief te hebben, is een leugenaar. Zoals al vaker is opgemerkt, bevindt zo iemand zich in het christelijk gezelschap. Hij noemt de anderen in dat gezelschap 'broeder', maar dat is een leugen. Hij beweert van zichzelf dat hij een broeder is, maar hij is het niet. Het leven en de liefde ontbreken, ze zijn niet in hem aanwezig.

V21. Zo iemand trekt zich ook niets aan van het gebod dat de Heer Jezus heeft gegeven om elkaar lief te hebben. Hij heeft de liefde niet in zich en ziet ook niets in de ander wat hij de moeite waard vindt om lief te hebben. Het gebod om de broeder lief te hebben kan alleen worden opgevolgd door hen die God liefhebben, omdat zij Gods liefde hebben onderkend en geloofd.

Denk erom dat het een *gebod* is en niet een vriendelijk verzoek, waar je willekeurig mee kunt omgaan. Als je God liefhebt, *moet* je iedere broeder en zuster, zonder uitzondering, liefhebben.

Lees nog eens 1 Johannes 4:15-21.

Verwerking:

Waarom kan er in de volmaakte liefde geen vrees zijn?

1 Johannes 5:1-5

Liefde en overwinnend geloof

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die liefheeft Hem Die deed geboren worden, heeft <ook> lief hem die uit Hem geboren is. 2 Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden doen. 3 Want dit is de liefde van God, dat wij Zijn geboden bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar. 4 Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. 5 Wie is het <nu> die de wereld overwint, dan wie gelooft dat Jezus is de Zoon van God?

V1. Johannes geeft een nieuw kenmerk, waaraan je kunt weten of iemand uit God geboren is: *“Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren.”* “Jezus”, de nederige Mens op aarde, is *“de Christus”*, de Man van Gods welbehagen. Hij is het in Wie God al Zijn vreugde vindt en in Wie God al Zijn plannen tot uitvoering brengt. Jezus is niet een tijdelijke verschijningsvorm, maar de Zoon van God Die Mens is geworden en dat altijd zal blijven. Tegelijk is Hij niemand anders dan de Zoon van de levende God, de eeuwige Zoon van God (Mt 16:16). Wat Hij is voor de Vader, is Hij voor ieder die uit God geboren is.

Waar je dan ook maar liefde voor God vindt als Degene Die deed geboren worden, dat wil zeggen als de Gever van het nieuwe leven, vind je ook liefde voor ieder die uit God geboren is. Als je jezelf afvraagt, wie je broeder is, dan is dat ieder die gelooft dat Jezus de Christus is. Dat geloof is het bewijs dat zo iemand hetzelfde nieuwe leven heeft dat ook jij hebt. Jij en die ander hebben dat nieuwe leven van Hem Die deed geboren worden. Jullie hebben een gemeenschap-

pelijke Vader. Jouw relatie tot iedere gelovige loopt via God, uit Wie iedere gelovige geboren is. Je kunt de Vader niet liefhebben zonder ook Zijn kinderen lief te hebben. Het treft God in Zijn hart als je zou zeggen dat je Hem liefhebt, terwijl je Zijn kinderen zou haten.

De liefde tot alle kinderen van God is een algemeen gegeven. Die liefde is er vanwege de gemeenschappelijke Vader Die alle kinderen van God hebben. Misschien heb je wel eens gehoord dat alle mensen kinderen van één Vader zijn. Dat is natuurlijk een grove loochening van het feit dat alle mensen zondaren zijn en door hun zonden van God gescheiden zijn. Er is bekering en een nieuwe geboorte nodig. Alleen als er leven uit God is, alleen als Hij iemand opnieuw geboren heeft doen worden, is iemand in de verhouding tot God als tot zijn Vader gebracht.

V2. In dit vers draait Johannes het om. In *vers 1* zegt hij dat je kunt weten dat iemand *God* liefheeft als hij de kinderen van God liefheeft. In *vers 2* zegt hij dat je kunt weten dat iemand *de kinderen van God* liefheeft als hij God liefheeft en Zijn geboden doet. De algemene liefde tot de kinderen van God krijgt hier een norm. Je zou kunnen zeggen dat de algemene liefde voor alle kinderen van God wordt bestuurd door de liefde tot God en dat de liefde tot God op haar beurt weer wordt bepaald door gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Dit betekent in de praktijk dat je niet altijd met iedere gelovige dezelfde weg van geloof kunt bewandelen. Ik wil dit met een voorbeeld duidelijk maken.

Jan en Wim krijgen van hun vader de opdracht om ergens een boodschap te gaan doen. Hun vader zegt hun daarbij welke weg ze moeten volgen. Onderweg zegt Jan dat hij een betere en snellere weg weet en stelt voor die weg te nemen. Wim antwoordt dat vader heeft gezegd dat ze een bepaalde weg moeten volgen en hij wil die graag gaan. Hij houdt van zijn vader en vertrouwt zijn vader dat deze de beste weg heeft voorgesteld. Zijn liefde voor zijn vader en ook zijn liefde voor zijn broer weerhouden hem ervan op het voorstel van

zijn broer in te gaan en brengen hem ertoe zijn broer te herinneren aan wat hun vader heeft gezegd.

De les is helder, denk ik. Onze liefde voor elkaar moet worden bestuurd door onze liefde voor de Vader, een liefde die blijkt uit het doen van Zijn geboden.

V3. Het is duidelijk dat het doen van Gods geboden niet bestaat uit je houden aan wetten of regels, maar uit een gezindheid. Het is de vraag naar Zijn wil, naar Zijn geboden. De geboden van de Vader waren voor de Heer Jezus bepalend voor Zijn leven op aarde. Daardoor wist Hij wat Hij moest zeggen en spreken (*Jh 12:49*) en wat Hij moest doen (*Jh 14:31*). Hij wist daardoor ook dat Hij Zijn leven moest afleggen en het ook weer moest nemen (*Jh 10:18*). Hij heeft Zich onderdanig gemaakt aan God en dat moeten wij ook (*Jh 15:10*). Dan worden de gedachten van God over onze broeders en zusters ook onze gedachten over hen en blijven wij in de liefde van de Heer Jezus.

Johannes zegt als een samenvatting dat de liefde van God erop neer komt dat je Zijn geboden bewaart. Direct voegt hij eraan toe, als een bemoediging, dat Zijn geboden niet zwaar zijn. Het bewaren, dat is het in je hart hebben en daarnaar leven, van de geboden van God is dat doen wat Hem welgevallig is. Toch ervaar je dat misschien wel eens als niet echt gemakkelijk, soms zelfs als zwaar. Hoe kan Johannes dan zeggen dat Zijn geboden niet zwaar zijn? Als je bijvoorbeeld aan broederliefde denkt, is dat soms best moeilijk en zwaar om in praktijk te brengen.

Je moet bij wat Johannes zegt weer rekening houden met de manier waarop hij de dingen voorstelt. Hij spreekt over het nieuwe leven. Denk je dat Gods geboden zwaar zijn voor het nieuwe leven, het Goddelijke leven? Ik denk het niet. Het zijn de geboden die het leven van de Heer Jezus op aarde kenmerkten. De geboden en het nieuwe leven horen bij elkaar als een vis en water. Als je tegen een vis zegt dat hij in het water moet zwemmen, is dat geen zware opdracht voor het dier. De vis zal daaraan met het grootste plezier voldoen. Het gezegde is niet voor niets: je als een vis in het water

voelen. Zo worden ook de geboden door het nieuwe leven met de grootste vreugde uitgevoerd.

Hier zie je tegelijk het enorme onderscheid tussen deze geboden en de geboden van het Oude Testament. De wet was voor Israël een zwaar en zelfs ondraaglijk juk (*Hd 15:10*). De wet was dan ook gegeven aan een volk in het vlees, een zondig volk, met de opdracht zich daaraan te houden en op die manier het leven te verdienen. Het verschil tussen de wet en het geloof is, dat de wet zegt: doe dit en leef, terwijl het geloof zegt: leef en doe dit. De wet heeft de mens als uitgangspunt, het geloof heeft God als punt van uitgang. Als je gelooft, ben je van harte gehoorzaam geworden aan de leer waarin je bent onderwezen (*Rm 6:17*). Je hebt een natuur gekregen die er naar verlangt te gehoorzamen. Een gebod is niet zwaar als het in overeenstemming is met wat je wilt.

V4. Na de relatie tot God en die tot de broeders komt nu de relatie tot de wereld aan de orde. De verhouding tot God en de broeders wordt bepaald door het nieuwe leven. Dat vormt de aansluiting tussen jou en God enerzijds en jou en de broeders anderzijds. Als je echter kijkt naar je verhouding tot de wereld, zie je niets wat bij het nieuwe leven aansluit. Er is geen enkel raakvlak. Het nieuwe leven heeft zijn eigen sfeer, waar de wereld volkomen buiten staat. Jij hebt door je nieuwe leven een eigen wereld, dat is de wereld waarin de Heer Jezus en de Vader alles zijn.

Je verhouding tot de wereld wordt niet alleen gekenmerkt door de *afwezigheid* van elk raakvlak tussen het hele gezelschap waartoe je behoort en de wereld. Die verhouding wordt ook gekenmerkt door de *aanwezigheid* van een staat van oorlog. De wereld wil zijn boosaardige invloed op je uitoefenen. De grote bemoediging die je nu krijgt, is dat je mag weten dat je behoort tot het gezelschap van overwinnaars. En waaruit bestaat die overwinning? Uit je geloof. Om dit overwinningsleven ook daadwerkelijk te leiden is het van belang dat je geloof ook praktisch is gericht op Christus als het centrum van de wereld van de Vader. Houd je met Hem bezig, lees over Hem,

denk aan Hem, spreek met Hem. Houd je op in het gezelschap van overwinnaars en luister naar wat zij van Hem weten.

Het hele gezelschap van de familie van Gods kinderen staat in de wereld als een overwinnende macht. De kracht van hun overwinning is hun geloof, omdat het geloof hun leert afzien van de vijandige wereld en hen richt op de onzichtbare wereld van de Vader. De wereld is het gezelschap mensen dat de Heer Jezus heeft gedood, het is het machtsgebied van de satan. Te midden van die wereld leef jij als gelovige. Dat betekent strijd. Maar jij bezit het overwinningseven uit God met Wie jij door het geloof in een levensverbinding staat. Zolang je in de wereld bent, gaat die strijd voort, maar is er ook voortdurend overwinning. De overwinning is door je geloof een vaststaand feit. Op het nieuwe leven dat geleefd wordt in de kracht van het geloof, kan de boze geen vat krijgen. Dat is de overwinning.

V5. De overwinning op de wereld door het geloof is het deel van ieder *“die gelooft dat Jezus is de Zoon van God”*. Aan het begin van dit hoofdstuk heeft Johannes gezegd dat ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, uit God geboren is (*vers 1*). Daardoor wordt iemand lid van de familie van God, waardoor hij tegelijk ook op gespannen voet met de wereld komt te staan. Met het oog op de overwinning over de wereld spreekt Johannes nu over het geloof in Jezus als de Zoon van God. Dat legt de nadruk enerzijds op Zijn waarachtig Mens-zijn en anderzijds op Zijn eeuwige Godheid. In deze beide aspecten van Zijn Persoon, als ik dat zo mag en kan zeggen, is het hele geheim van Zijn Persoon aangegeven. Hij is én als Mens én als God het voorwerp van het geloof van ieder kind van God.

Wie niet zo in Hem gelooft, heeft geen deel aan Hem. Voor wie zo in Hem gelooft, ligt de overwinning vast.

Lees nog eens 1 Johannes 5:1-5.

Verwerking:

Waarom zijn de geboden van God niet zwaar?

1 Johannes 5:6-13

Gods getuigenis over Zijn Zoon

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

6 Deze is het Die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus; niet door het water alleen, maar door het water en door het bloed. En de Geest is het Die getuigt, omdat de Geest de waarheid is. 7 Want drie zijn er die getuigen: 8 de Geest en het water en het bloed, en deze drie zijn eenstemmig. 9 Als wij het getuigenis van de mensen aannemen, het getuigenis van God is groter; want dit is het getuigenis van God dat Hij getuigd heeft over Zijn Zoon. 10 Wie in de Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zichzelf; wie God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet heeft geloofd in het getuigenis dat God heeft gegeven over Zijn Zoon. 11 En dit is het getuigenis: dat God ons eeuwig leven heeft gegeven, en dit leven is in Zijn Zoon. 12 Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. 13 Deze dingen heb ik u geschreven, opdat u weet dat u eeuwig leven hebt, u die in de Naam van de Zoon van God gelooft.

V6a. Johannes gaat nu nader in op de Persoon Die hij zojuist 'Jezus, de Zoon van God' heeft genoemd (vers 5). Hij vertelt Wie Hij is en ook over het werk dat Hij heeft volbracht. Hij wijst eerst op Hem als Degene Die gekomen is. Dat ziet op Zijn komst op aarde en Zijn hele verblijf op aarde. Daarmee heeft Hij uitvoering gegeven aan wat Hij tot God zei bij Zijn komen in de wereld: "Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God" (Hb 10:5-7). Het toont aan dat Hij bij de Vader was en in de wereld is gekomen.

Zijn hele verblijf op aarde werd gekenmerkt door 'water'. Dat wil zeggen dat Hij volkomen geleefd heeft door het Woord van God (Mt 4:4), waarvan het water een beeld is (Ef 5:26).

V6b. Hij is echter “niet door het water alleen” gekomen. Zijn onberispelijke, Godverheerlijkende leven alleen zou jou geen behoudenis hebben gebracht. Hij is ook gekomen “door het bloed”. Zijn volmaakt aan God toegewijde leven moest eindigen met het storten van Zijn bloed. Hij moest Zijn bloed geven voor jouw zonden. Zijn kruiswerk is niet los te maken van Zijn leven op aarde. Zonder Zijn bloed is er geen leven voor ons. Jezus Christus heeft geleefd door het Woord van God en heeft Zijn bloed gegeven.

Toen Christus was gestorven, kwam er uit Zijn zijde bloed en water (Jh 19:34) als het bewijs dat Hij werkelijk gestorven was. Het is tevens een getuigenis dat wij daardoor het eeuwige leven konden ontvangen. In zijn evangelie spreekt Johannes eerst over ‘bloed’ en daarna over ‘water’. Je kunt dat de *historische volgorde* noemen. Zo gebeurde het op het kruis. Het *bloed* is voor God de grondslag om mensen van hun zonden te kunnen verlossen. Daardoor kan Hij mensen het eeuwige leven schenken. Het *water* plaatst meer de reiniging van de zonden van de *zondaar* door de kracht van het Woord op de voorgrond.

Hier in zijn brief spreekt Johannes eerst over ‘water’ en daarna over ‘bloed’. Je kunt dat de *praktische volgorde* noemen. Zo ben jij ermee in aanraking gekomen. Eerst heeft het water je gereinigd van je zonden, want die waren het grote obstakel tussen jou en God. Vervolgens heb je gezien dat het bloed al je zonden voor God heeft weggedaan. Water ziet meer op wat jij nodig had en bloed ziet meer op wat voor God nodig was.

V6c. Op het getuigenis van het water en het bloed volgt nog het getuigenis van de Geest. “De Geest is het Die getuigt” van de Heer Jezus, Wie Hij is en wat Hij heeft gedaan. Water en bloed zijn beeldende of symbolische getuigen. Zij stellen iets voor. De Geest is geen symbolische, maar een persoonlijke Getuige. De Geest wordt als Getuige aangevoerd na de getuigen die in hun betekenis spreken van het leven (water) en het sterven van de Heer Jezus (bloed). Hij is als Getuige gekomen nadat de Heer Jezus was opgestaan en

verheerlijkt (*Jh 7:39*). Door de Geest leren we de betekenis van de beeldende of symbolische getuigen. 'De Geest is de waarheid.' Je hebt de waarheid van God gevonden door het werk van de Geest van de waarheid.

V7. Zo zijn er drie getuigen met elk een bijzonder getuigenis, terwijl ze samen een eenheid in hun getuigenis vormen. Geen van de getuigen staat los van de andere getuigen. De Geest spreekt uit het Woord. De Geest spreekt over het water en het bloed vanuit het Woord en daarom heb je het volkomen en onbetwistbare getuigenis van deze drie getuigen aangenomen. Het getuigenis is absoluut betrouwbaar, want *"in de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan"* (2Ko 13:1).

V8. Johannes noemt de getuigen nog een keer in *vers 8 (vers 6)*, maar nu noemt hij de Geest het eerst. Hij doet dat omdat de Geest jou ertoe heeft gebracht het getuigenis over de Zoon van God aan te nemen. Het is door het werk van de Geest in je hart dat je hebt begrepen en aangenomen Wie de Heer Jezus is en wat Hij heeft gedaan. De drie getuigen zijn *"eenstemmig"* in hun getuigenis over wat je nodig had om deel te krijgen aan het eeuwige leven dat je is gegeven in de Zoon. Dit drievoudige getuigenis geeft de ontwijfelbare zekerheid dat je de Zoon als je leven hebt.

V9. Johannes vergelijkt *"het getuigenis van God"* met *"het getuigenis van de mensen"*, waarmee hij vooral dat van de dwaalleraren zal bedoelen. Mensen kunnen zeggen wat ze willen, maar als ze de betekenis van het water en het bloed niet kennen en daarom ook de Geest niet bezitten, zijn ze leugenaars. Er zijn er die beweren dat ze je kunnen vertellen hoe je in verbinding kunt komen met de Zoon zonder het bloed. Ze spreken bijvoorbeeld over Jezus in verbinding met 'het water alleen'. Dat wil zeggen dat ze Hem als een goed mens en een navolgenswaardig voorbeeld voorstellen. Over Hem als het Zoenoffer dat een zondaar nodig heeft, reppen ze echter met geen woord.

Je moet daarom goed luisteren naar het getuigenis van *God*, dat groter is dan het getuigenis van welk mens ook. God heeft van Zijn Zoon getuigd toen Hij gedoopt werd in de Jordaan en ook bij Zijn verheerlijking op de berg (*Mt 3:17; 17:5*). Het getuigenis heeft toen geklonken, maar de klank is niet weggestorven. Het getuigenis weerklinkt in volle, onverminderde kracht tot op vandaag en zal dat tot in eeuwigheid doen.

V10. Als dit nu het getuigenis is dat de drie-enige God over Zijn Zoon heeft getuigd, wat zul je dan nog naar één enkel woord luisteren dat mensen die de Geest niet hebben over de Zoon zeggen? Het mogen de geleerdste mensen zijn, met de meest klinkende namen die op de indrukwekkendste manier over Jezus spreken, maar ze zijn blinden en dwazen. Behalve dat hun getuigenis vals is, heb je het ook helemaal niet nodig. Je hebt het getuigenis in jezelf. Je gelooft in de Zoon van God. Je hebt het getuigenis van God over Zijn Zoon aangenomen, je hebt daarmee ingestemd. Daardoor heb je nieuw leven gekregen. Dat bezit je, dat zit in je. Dat nieuwe leven is compleet, het hoeft niet aangevuld te worden. Het moet wel groeien, maar dat is iets anders dan dat er iets aan ontbreekt, waarvan die valse leraren beweren dat ze je dat zouden kunnen geven.

Die valse leraren hebben niet geloofd "*in het getuigenis dat God heeft gegeven over Zijn Zoon*". Zij geloven eenvoudig niet wat God heeft gezegd en hebben Hem daarmee tot een leugenaar gemaakt. Zo zijn er ook vandaag velen die zich christen noemen, maar Gods Woord betwisten. Ze leggen wat God heeft gezegd op hun eigen manier uit. Zij menen het beter te weten dan God en verklaren Hem daarmee tot leugenaar.

V11. Wat ze ook mogen beweren, het getuigenis staat vast en is onaantastbaar voor de gemeenste en grofste aanvallen. Je hoeft van de heftigste tegenstand dan ook niet onder de indruk te komen. De inhoud van het getuigenis is dat God je eeuwig leven heeft gegeven, en dit leven is in Zijn Zoon. Daarom staat het volkomen los van iets van de mens en is het tevens onaantastbaar voor welke dwaalleer ook.

Je mag weten, en het ook beleven, dat je door het bezit van het eeuwige leven dat je van God hebt gekregen, in betrekking tot God bent gebracht. Ook al weet je lang niet alles wat het eeuwige leven inhoudt, je hebt het ontvangen, het is in jou. Bedenk daarbij wel dat dit leven het leven is dat "in Zijn Zoon" is. Het leven dat je hebt, is Hij. Hij is de waarachtige God en het eeuwige leven, zoals verderop staat (*vers 20*). Je kunt het vergelijken met je hand, die wel leven heeft, maar alleen in verbinding met je lichaam. Het leven van je hand is het leven van de hele mens. Als je de hand van het lichaam scheidt, is het leven eruit. Op dezelfde manier heeft ook een blad aan een boom leven. Zo is het eeuwige leven niet te genieten of te beleven buiten de Zoon.

V12. Ondanks wat iemand ook mag zeggen of beweren, de korte en krachtige conclusie is: Heb je de Zoon, dan heb je het leven en alles wat dat inhoudt; heb je de Zoon niet, dan heb je niets en mis je alles wat met het leven verbonden is. Het grote verschil wordt uitgemaakt door het wel of niet hebben van de Zoon van God als je leven.

V13. Johannes gaat zijn brief besluiten. Als inleiding op zijn slotwoorden laat hij je weten waarom hij al het voorgaande heeft geschreven. Als het gaat om de zekerheid van wat is gezegd, legt de Bijbel de nadruk op het *geschreven* Woord. Hij heeft "geschreven", opdat je met je hart en niet alleen met je verstand weet dat je eeuwig leven hebt.

Je weet dat je het bezit omdat je hebt gezien wat het eeuwige leven is. Je hebt namelijk gezien Wie Jezus Christus is, dat Hij de Zoon van God is. Je gelooft in Hem, in Zijn Naam. Zijn Naam is een aanduiding voor de volle openbaring van Wie Hij is. Het omvat alle glans en luister die deze Naam inhoudt. Om daarvan meer te leren kennen zul je Gods Woord moeten lezen en onderzoeken. Alles wat je daarin over Hem ontdekt, zul je met de grootste liefde en dankbaarheid in je hart opnemen.

Het is ermee als met het volk Israël aan wie alle zegeningen van het beloofde land waren gegeven nog voordat ze erin getrokken waren. In het boek *Deuteronomium* stelt Mozes het volk de rijke zegeningen van het land voor. Maar om daadwerkelijk van die zegeningen te genieten moest het volk het land stap voor stap in bezit gaan nemen (*Jz 1:2-3*).

Zo ben jij gezegend met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten (*Ef 1:3*), die je zou kunnen samenvatten met wat Johannes hier "*eeuwig leven*" noemt. Je bent in het hemelse land, maar je moet de schatten ervan gaan ontdekken. Je moet in geestelijke zin je voet erop zetten. Elke plaats waarop je je voet zet, mag je je eigendom noemen, terwijl het hele land in principe aan je is gegeven. Als je zo stap voor stap ontdekt wat je allemaal is gegeven in de gave van het eeuwige leven, zul je ook verlangend zijn daar de Vader voor te danken (*vgl. Dt 26:1-2; Jh 4:10,14,23-24*).

Lees nog eens 1 Johannes 5:6-13.

Verwerking:

Waaruit bestaat het getuigenis dat God heeft getuigd over Zijn Zoon en wat is de betekenis ervan?

1 Johannes 5:14-21

Kennis van het eeuwige leven

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

14 En dit is de vrijmoedigheid die wij jegens Hem hebben, dat als wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons hoort. 15 En als wij weten dat Hij ons hoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij de beden hebben die wij van Hem hebben gebeden. 16 Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot [de] dood, dan zal hij bidden en Hij zal hem [het] leven geven, hun die niet tot [de] dood zondigen. Er is zonde tot [de] dood; daarvoor zeg ik niet dat hij zal vragen. 17 Alle ongerechtigheid is zonde, en er is zonde niet tot [de] dood. 18 Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt, maar wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem. 19 Wij weten dat wij uit God zijn en de hele wereld in het boze ligt. 20 En wij weten dat de Zoon van God gekomen is en ons [het] verstand gegeven heeft, opdat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God en [het] eeuwige leven. 21 Kinderen, wacht u voor de afgoden.

V14. Johannes beschrijft in dit vers een prachtig gevolg van het bezit van het eeuwige leven waarover hij in het vorige vers heeft gesproken. Wie eeuwig leven heeft, heeft ook “vrijmoedigheid”. Deze vrijmoedigheid komt tot uitdrukking in je gebedsleven, want daarin komt de gemeenschap met de Vader en de Zoon tot uiting. Het is het openhartig praten met de Vader en de Zoon over alles wat je bezighoudt, zoals kinderen dat doen die een open verhouding met hun vader hebben. Vrijmoedigheid houdt ook vertrouwen en zekerheid en veiligheid in. Je bent eigen met God, je voelt je bij Hem thuis. Het vloeit allemaal voort uit het bezit en het kennen van het eeuwige leven.

Als je zo in Zijn tegenwoordigheid leeft, in die sfeer van vertrouwen, maak je Hem bekend met je verlangens. Die weet Hij natuurlijk al lang. Het gaat er ook niet om dat je Hem iets vertelt wat Hij niet zou weten, maar omdat bidden betekent dat je bewust gemeenschap hebt met Hem. De Heer Jezus heeft voortdurend gebeden. Zijn leven was gebed (*Ps 109:4b*), maar Hij had ook speciale tijden voor gebed. Hij leefde altijd in bewuste gemeenschap met God, maar Hij bad ook met het oog op speciale gebeurtenissen. Bij Hem was er geen onbekendheid ten aanzien van de verhoring van Zijn gebeden. Hij hoefde Zich niet af te vragen of de Vader wel luisterde, want Hij wist dat de Vader Hem altijd hoorde (*Jh 11:42*).

V15. Bij jou en mij is dat wel eens anders. Je weet soms niet hoe je moet bidden en ook niet of je het juiste vraagt. Toch mag je bidden, daartoe heb je de vrijmoedigheid. En als je iets bidt wat naar Zijn wil is, dan hoort Hij, dat wil hier zeggen dat Hij verhoort, want Hij hoort je immers altijd. Een mooi voorbeeld van iemand die de bede had die ze had gebeden, ofwel van iemand die verhoord werd, is Hanna, de moeder van Samuel. Zij bad om een zoon. Nadat ze de bede had gekregen, dat wil zeggen de zekerheid van de verhoring, zag ze er anders uit (*1Sm 1:17-18*).

Een praktisch punt in ons bidden is dat we er vaak geen of in elk geval te weinig tijd voor nemen. Dat geeft aan dat we gebed toch niet zo belangrijk vinden. Voor gebed moet je tijd nemen. Als je ophoudt met bidden, stopt de zegen. Het gaat bij gebed om tijd, volharding en bemoediging in de vorm van verhoring. De enige manier om de lessen van gebed te leren is door te bidden. Zo kun je bijvoorbeeld bidden voor de dienst die een broeder of zuster doet. Als je voor hem of haar God om kracht en zegen bidt, weet je dat het een gebed is naar Zijn wil. Hij wil juist dat we Hem erom vragen. Hij verhoort dat.

V16. Een speciaal gebed is het gebed voor een broeder die jij ziet zondigen. Als je een broeder ziet zondigen, reageer je – zo veronderstelt de apostel – met de christelijke liefde. Die liefde komt tot uiting in het bidden voor de ander. De gemeenschap tussen hem en

de Vader is verstoord. Hij heeft geen vrijmoedigheid meer en hij kan niet genieten van de zegeningen van die gemeenschap. Je liefde zal je daarom in de eerste plaats tot gebed voor hem brengen.

Als er zonde in iemands leven is gekomen, is daarmee ook de dood binnengekomen, dat houdt in dit geval de afwezigheid van het genot van het leven in. De uitwerking van het gebed is dat de broeder weer teruggeplaatst wordt in het genot van het leven in het gezelschap van de familie van Gods kinderen, waar de dood en de zonde niet thuishoren.

Nu maakt Johannes nog een onderscheid in de zonde die is begaan. Hij spreekt over *“een zonde niet tot de dood”* en over *“zonde tot de dood”*. Voor de eerste soort zonde mag worden gebeden, voor de tweede soort niet. Hoe moet je nu uitmaken met wat voor soort zonde je te doen hebt? Dat zal duidelijk worden in de omgang met de Heer.

Je kunt ervan uitgaan dat een zonde die een gelovige doet, een zonde niet tot de dood is. Als het een zonde tot de dood is, zal dat bijvoorbeeld uit bepaalde omstandigheden blijken (*vgl. 1Ko 11:30*). Voor Petrus was duidelijk dat Ananias en Saffira tot de dood hadden gezondigd (*Hd 5:1-10*). Mozes heeft ook tot de dood gezondigd, want hij mocht vanwege zijn zonde het beloofde land niet in. Toen hij God vroeg of hij er toch nog in mocht, kreeg hij als antwoord niet meer met Hem over deze zaak te spreken (*Dt 3:25-26*). En Jeremia kreeg te horen dat hij niet meer voor het volk mocht bidden. Het was zozeer van God afgeweken, dat het onvermijdelijk was geworden hen in ballingschap te laten wegvoeren (*Jr 11:14; 15:1*).

Het lijkt erop dat een zonde tot de dood een zonde is die het getuigenis van God op bijzondere wijze schade toebrengt. Door die zonde is op de Naam van God op ernstige en openbare wijze smaad komen te liggen. Het gedrag van een van de Zijnen geeft de tegenstanders van God een extra motief Zijn Naam te lasteren. Dan kan het zo zijn, dat God zo iemand niet langer kan handhaven als Zijn

getuige op aarde en neemt Hij hem weg. Als dat het geval is, is er sprake van zonde tot de dood.

V17. Door deze nadruk op de zonde tot de dood kan het lijken alsof andere soorten van zonde niet zo ernstig zijn. Dat zou een tragische vergissing zijn. Johannes stelt nog eens uitdrukkelijk vast dat *“alle ongerechtigheid”* zonde is, ook al is het vaak zonde niet tot de dood. Wij moeten ons goed realiseren dat dit alleen zo gezegd kan worden omdat de Heer Jezus voor elke zonde van Gods kinderen in de dood is gegaan. *“Want het loon van de zonde is [de] dood”* (Rm 6:23). Zonde mag dan ook absoluut geen plaats hebben in het leven van een kind van God. Als het toch gebeurt dat hij zondigt, moet die zonde zo snel mogelijk worden beleden. Het gebed voor elkaar is daaraan een geweldige bijdrage.

V18. Johannes eindigt zijn brief met drie verzen die alle drie beginnen met *“wij weten”* (verzen 18,19,20), met daarna in het laatste vers (vers 21) nog een algemene waarschuwing. Met dit drie keer *“wij weten”*, wat inhoudt dat je bewuste kennis hebt, legt Johannes nog een keer de heldere beginselen vast die hij in zijn brief uitvoerig heeft behandeld.

Het eerste ‘wij weten’ betreft de wetenschap *“dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt”*, wat mensen ook mogen beweren. Jij bent uit God geboren en krachtens je nieuwe leven behoort de praktijk van zondigen niet bij jou. Het nieuwe leven kan niet zondigen en wil niet anders dan de wil van God doen. Je bent uit God geboren en hebt daardoor Zijn natuur. Kan God zondigen? Onmogelijk! In Hem is geen zonde. Dan kun jij in je nieuwe leven dat ook niet. Dat weet iedere gelovige.

Johannes ziet je en spreekt je aan in het nieuwe leven dat je hebt ontvangen omdat je uit God geboren bent. Dat nieuwe leven *“bewaart zichzelf”*. Het is volkomen veilig en onaantastbaar voor de boze. De boze heeft er geen enkel aanknopingspunt in, zoals de Heer Jezus dat ook van Zichzelf zegt (Jh 14:30). En Hij is dat nieuwe leven in

jou. De boze kan net zomin grip op jouw nieuwe natuur krijgen als hij grip kon krijgen op de Heer Jezus.

V19. Behalve met de boze heb je ook met zijn instrument, de wereld, te maken. In zijn tweede 'wij weten' wijst Johannes op de radicale scheiding die er is tussen hen die uit God zijn en de hele wereld. Het gaat hier niet zozeer om je geboorte uit God, maar om God Zelf als Degene bij Wie je hoort en met Wie je verbonden bent. Je hoort bij God, terwijl de wereld bij de boze hoort en helemaal door slechtheid omgeven is. De hele wereld, zonder iets wat daarvan is uitgezonderd, ademt slechtheid en is het middel waardoor de boze probeert vat op je te krijgen. Omdat je weet bij Wie je hoort, heb je een scherp oog voor wat de wereld is en je plaats aan de andere kant van de scheidslijn. Je wilt niets met de wereld te maken hebben.

V20. Het derde 'wij weten' richt je aandacht op Hem Die centraal staat in Gods wereld, dat is de Zoon van God. Je weet dat Hij in de wereld is gekomen en jou "*het verstand gegeven heeft*" om "*de Waarachtige*" te kennen. Eerder was je verduisterd in je verstand (*Ef 4:18*), hoe intelligent je misschien ook bent. Nu heb je verstand, hoe weinig je misschien in de wereld ook meetelt. Dat heb je te danken aan de komst van de Zoon van God. Als Hij niet gekomen was, was jij in donkerheid gebleven. Maar Hij is gekomen en heeft je verstand geopend (*Lk 24:45*). Je hebt inzicht gekregen in de plannen van God en hoe Hij die zal vervullen. Alles gebeurt door Zijn Zoon.

Je kent de Waarachtige, dat is God als Degene Die waar is in Zichzelf. In de wereld heerst de leugen, maar die vindt in het nieuwe leven geen aanknopingspunt. Dat komt omdat je Hem kent Die echt is en altijd en over alle dingen de waarheid spreekt. Je kent Hem niet alleen, er staat zelfs dat je *in* Hem bent. Het is geen afstandelijke kennis, want je bent in de innigste verbinding met Hem gebracht.

Dit betekent niet dat je ingevoerd bent in de Godheid. Johannes zegt er direct achteraan op welke manier je in de Waarachtige bent en dat is doordat je in Zijn Zoon Jezus Christus bent. In Hem Die als Mens gekomen is, ben jij in de Waarachtige. Jij kon niet God worden, maar

God kon wel Mens worden en je zo met Zichzelf verenigen. Tegelijk is en blijft Hij, Die Mens geworden is, de waarachtige God en het eeuwige leven. Dat plaatst je voor het ondoorgrondelijke wonder van Zijn Persoon. Hierbij past de oproep: 'Komt, laten wij aanbidden!'

V21. Het laatste vers is in dit licht ook gepast. Pas op voor afgoden, dat zijn dingen of mensen die aanbidding eisen, vragen of uitlokken, want alle aanbidding komt alleen de Zoon toe. Johannes heeft Hem in deze brief als het eeuwige leven aan je voorgesteld. Het eeuwige leven dat je hebt ontvangen, is Hij. Je kent de Vader en Hem Die Hij heeft gezonden. Daardoor ben je gebracht in de sfeer van het eeuwige leven (*Jh 17:3*). Houd je daarin op en houd je bezig met Hem Die het eeuwige leven is. Laat je niet verleiden je tijd, je aandacht en je bewondering te geven aan iets of iemand anders. Alleen de Vader en de Zoon komen de aanbidding toe, nu en tot in alle eeuwigheid. Amen.

Lees nog eens 1 Johannes 5:14-21.

Verwerking:

Wat heb je in deze brief geleerd over het eeuwige leven?

Andere publicaties

Op de website www.oudesporen.nl staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

- De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
- De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelien en *Handelingen*.
- De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
- Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf-bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is het boek ook als paperback te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt de site www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de site www.daniel-verlag.de.

De Nederlandse commentaren staan ook op www.kingcomments.com. Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

